

உ

கணபதிதுணை.

மூதுரை என்றுவழங்குகின்ற

வாக்குண்டாம்

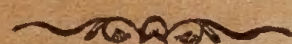
நல்வழி நன்னெறி

மூலமும்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

இயற்றிய உரையும்

இவை

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

சென்னபட்டணம்

தமது

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆனந்த௵ கார்த்திகை௴.

உ

கணபதி துணை

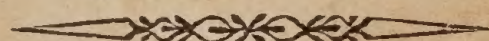
ஔவையார்

அருளிச்செய்த

மூதுரை என்று வழங்குகின்ற

வாக்குண்டாம்

மூலமும் உரையும்

காப்பு

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலராள்
நோக்குண்டா மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

இதன்பொருள். துப்பு ஆர் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம் - பவளம்போலும் (சிவப்பாகிய) திருமேனியையும் துதிக்கையையும் உடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடிகளை,—பூக்கொண்டு - பூவைக் (கையிலே) கொண்டு,—தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு - தவறாமல் அடைந்து பூசை செய்வோருக்கு,—வாக்கு உண்டாம் - (நல்ல) வாக்கு உண்டாகும்,—நல்ல மனம் உண்டாம் - நல்ல மனம் உண்டாகும்,—மா மலராள் நோக்கு உண்டாம் - பெருமை பொருந்திய செந்தாமரைப்பூவில் இருக்கிற சீதாதேவியினுடைய அருட்பார்வை உண்டாகும்,—மேனி நுடங்காது - (அவருடைய) சரீரம் (பிணிகளால்) வாடிப்போகாது என்றவாறு.

இதனது தாற்பரியம், விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடிகளைப் பூசிப்பவருக்குக் கல்வியும் நல்லமனமும் செல்வமும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகும் என்பதாம்.

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
என்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

இ - ள். நின்று தளரா வளர் தெங்கு - நிலைபெற்றுச் சோராமல் வளர்கின்ற தென்னமரமானது,—தாள் உண்ட நீரை - (தன்) அடியினாலே உண்ட (வெறு) நீரை,—தலையாலே தான் தருதலால் - (தன்) முடியினாலே (மதுரமாகிய இளநீராக்கித்) தானே தருதலினால்,—ஒருவற்கு நன்றி செய்தக்கால் - (நற்குணமுடைய) ஒருவனுக்கு ஒருபகாரத்தைச் செய்தால்,—அந்நன்றி என்று தரும் கொல் என வேண்டா-அந்த உபகாரத்தை (அவன்) எப்பொழுது செய்வானோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை. எ - று.

இ-ம். நற்குணமுடையவனுக்கு உபகாரஞ்செய்தால், அவன் அதினுஞ்சிறந்த உபகாரத்தை வணக்கத்தோடு விரைந்து செய்வன். எ-ம். க

நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகாரம்
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

இ - ள். நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் - நற்குணமுடையவராகிய ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரமானது,—கல்

மேல் எழுத்துப்போல் காணும் - கல்லின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்தைப்பொல விளங்கும்,—அல்லாத ஈரம் இலா நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம் - மற்ற அன்பில்லாத மனமுடையவருக்குச் செய்த உபகாரமானது,—நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர் - சலத்தின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கு ஒப்பாகும். எ-று. ஏ - அசை.

இ-ம். நல்லவருக்குச்செய்த உபகாரம் என்றும் நிலைபெற்றுவிளங்கும்; தீயவருக்குச்செய்த உபகாரம் செய்த அப்பொழுதே அழிந்துவிடும். எ-ம். உ

இன்னா விளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்னா வளவி லினியவு மின்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு.

இ - ள் இளமை வறுமை வந்து எய்தியக்கால் இன்னா - (இன்பத்தைத் தருகின்ற) இளமைப்பருவமானது,வறுமைவந்து அடைந்தால், துன்பத்தைத் தருவதாகும்,—இன்னா அளவில் இனியவும் இன்னாத - துன்பத்தைத்தருகின்ற முதுமைப்பருவத்தில் இனியனவாகிய பொருள்களும் துன்பத்தைத்தருவனவாம்.—(அவைகள்)-நாள் அல்லா நாள் பூத்த நல் மலரும் - சுபகாலமல்லாத காலத்திலே பூத்த நல்லபூவையும்,—ஆள் இல்லா மங்கைக்கு அழகும் போலும் - அநுபவிப்பவன் இல்லாத மங்கைப்பருவத்தையுடையவளுக்கு உண்டாகிய அழகையும்போலும். எ-று. ஏ அசை. இன்னா-துன்பம். இன்னாவளவு-முதுமைப்பருவம்.

இ-ம். வறுமையோடு கூடிய இளமையும், முதுமையோடு கூடிய செல்வமும் பயன்படாது துன்பஞ்செய்யும். எ-ம். ௩

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார்* நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

இ-ள். பால் அட்டாலும் சுவையில் குன்றாது - பாலானது (தன்னைக்) காய்ச்சினாலும் (தன்) மதுரத்திற் குறையாது மிகும், —சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை தரும் - சங்கானது (தன்னை நீறாகச்) சுட்டாலும் (மிகுந்த) வெள்ளை) நிறத்தையே கொடுக்கும்.— (அவைபோல) — மேன்மக்கள் கெட்டாலும் மேன்மக்களே - மேலோர் (தாம் தம்முடைய சிநேகராலே) கெட்டாலும் (தம்முடைய நற்குணம் வேறுபடாமல்) மேலோராகவே விளங்குவார்.—நண்பு அல்லார் அளவளாய் நட்டாலும் நண்பு அல்லார் - சிநேககுணம் இல்லாத கீழோர், (தம்மோடு ஒருவர் கலந்து) சிநேகித்தாலும், சிநேகராகார். எ-று.

இ-ம். மேலோர், தஞ்சிநேகராலே தமக்குக் கேடுவந்த விடத்தும், அவருக்கு நன்மையே செய்வர்: ஆதலின், அவரோடுதானே சிநேகித்தல்வேண்டும். எ-ம். ச

அடுத்து முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா—தொடுத்த
உருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

---

* தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துச் செய்யுளியலிலே "வெண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த் தாகும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துரையிலே நச்சினார்க்கினியர் வெண்பாவினிடையினும் முச்சீரடி சிறுபான்மை வருமெனக் கூறி, இவ்வெண்பாவையே உதாரணமாகக் காட்டினர்.

இ - ள். தொடுத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர் மரங்கள் எல்லாம் - கிளைத்த வடிவத்தால் நீண்ட உயர்வாகிய மரங்களெல்லாம்,—பருவத்தால் அன்றிப் பழா - (அது அது பழுக்கும்) காலம் வந்தாலல்லாமல், பழாவாம்,—(அதுபோல)—அடுத்து முயன்றாலும் - மேலும் மேலும் முயற்சி செய்தாலும்,—ஆகும் நாள் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - முடியுங்காலம் வந்தால் அல்லாமல் எடுத்ததொழில்கள் முடியாவாம். எ - று.

இ-ம். யாதொரு தொழிலும் முடியுங்காலம் அறிந்து தொடங்கல் வேண்டும். எ-ம். ரு.

உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ—கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

இ - ள். கல் தூண் - கல்லுக்கம்பமானது,—பெரும்பாரம் தாங்கின் பிளந்து இறுவது அல்லால் - பெரியபாரத்தைத் தாங்கினாற் பிளந்து ஒடிவதல்லாமல்,—தான் தளர்ந்து வளையுமோ - தான் தளர்ந்து வளையுமோ (வளையாது)—(அதுபோல)—உற்ற இடத்தில் உயிர் வழங்கும் தன்மையோர் - (தமக்கு ஆபத்து) வந்தவிடத்தே தம்முயிரை விடுங்குணமுடையவர்,—பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ - தம்பகைவரைக்கண்டால் வணங்குவாரோ (வணங்கார்.) வி - று.

இ-ம். மானமுடையவர் ஆபத்துவந்தபோது உயிரைவிடினும் விடுவரேயன்றி மானத்தைவிடார். எ - று. சா

நீரளவே யாகுமா நீராம்ப லான்கற்ற
நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வங்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

இ - ள். நீர் ஆம்பல் நீர் அளவே ஆகும்-நீரில் இருக்கின்ற அல்லியானது அந்த நீரினுடைய உயரத்தினளவாகவே உண்டாகும்:—(அதுபோல)—நுண் அறிவு தான் கற்ற நூல் அளவே ஆகும் - (ஒருவனுக்கு) நுட்பமாகிய அறிவானது தான் கற்ற நூலினளவாகவே உண்டாகும்,—தான் பெற்ற செல்வம் மேலைத் தவத்து அளவே ஆகும் - தான்பெற்ற செல்வமானது முற்பிறப்பிற்செய்த தவத்தினளவாகவே உண்டாகும்,—குணம் குலத்து அளவே ஆகும் - குணமானது (தான்பிறந்த) குலத்தினளவாகவே உண்டாகும். எ - று. ஆம் மூன்றும் அசைநிலை.

இ-ம். ஒருவருக்கு அறிவு நூலினளவாகவும், செல்வம் தவத்தினளவாகவும், குணம் குலத்தினளவாகவும் உண்டாகும். எ-ம்.   ௭

நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பது வுநன்றே—நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

இ - ள். நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே - நல்லவரைக் (கண்களாலே) காணுதலும் நல்லதே,—நல்லார் நலம் மிக்க சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லாருடைய பயன் நிறைந்த சொல்லைக் (காதுகளினாலே) கேட்குதலும் நல்லதே,—நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய நற்குணங்களை (வாயினாலே) பேசுதலும் நல்லதே,—அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று - அந்நல்லவரோடு கூடி இருத்தலும் நல்லதே. எ - று.

இ-ம். நல்லவரைக் காணினும், அவர்சொல்லைக் கேட்பினும் குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடி இருப்பினும் நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமும் தலைப்படும். எ-ம்.   ௮

தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பது வுந்தீதே—தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

இ - ள். தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே - தீயவரைக் (கண்களாலே) காணுதலும் தீயதே;—தீயார் திரு அற்ற சொல் கேட்பதுவும் தீதே - தீயவருடைய பயன் இல்லாத சொல்லைக் (காதுகளினாலே) கேட்குதலும் தீயதே;—தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே - தீயவருடைய தீக்குணங்களை (வாயினாலே) பேசுதலும் தீயதே;—அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் தீது - அத்தீயவரோடு கூடி இருத்தலும் தீயதே. எ - று.

இ-ம். தீயவரைக் காணினும், அவர்சொல்லைக் கேட்பினும், அவர் குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடியிருப்பினும் தீயறிவும் தீயொழுக்கமுமே தலைப்படும். எ-ம். கூ

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாந்—தொல்லுலகில்
நல்லா ரொருவ ருளரே யவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.

இ - ள். நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் - நெற்பயிரின்பொருட்டு இறைக்கப்பட்ட சலம்,—வாய்க்கால் வழி ஓடி - கால்வாய் வழியால் ஓடி,—ஆங்குப் புல்லுக்கும் பொசியும்-அங்கே இருக்கின்ற புல்லுகளுக்குங் கசிந்தூறும்:—(அதுபோல)—தொல் உலகில் நல்லார் ஒருவர் உளரே - பழமையாகிய உலகத்திலே நல்லவர் ஒருவராயினும் இருப்பாரே;—அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் - அவர்பொருட்டாகவே எல்லாருக்கும் மழை பெய்யும். எ - று. ஏ ஆம் இரண்டும் அசை.

இ-ம். நல்லவரைச்சேர்ந்த பிறரும் பயன்கொள்வர். எ-ம். ௰

பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனால் முளையாதாங்—கொண்டபேர்
ஆற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
ஏற்ற கருமஞ் செயல்.

இ-ள். பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும் - (உமி நீங்குதற்கு) முன்னே முளைப்பதும் அரிசியேயாயினும்,—உமி விண்டு போனால் முளையாது - உமி நீங்கிப்போனால் (அவ்வரிசி) முளையாது:—(அதுபோல)—கொண்ட பேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும் - (தம்மிடத்து) நீங்காத பெரிதாகிய வல்லமையை உடையவருக்கும்,—அளவு இன்றி ஏற்ற கருமம் செயல் ஆகாது - துணைவலி இல்லாமல் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலைச் செய்தல் முடியாது. எ-று. ஆம் அசை.

இ-ம். எடுத்த கருமத்தை முடித்தற்கு மிக்க வல்லமையுடையவருக்கும் துணைவலியின்றி முடித்தல் இயலாது. எ-ம். கக

மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா—கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரு மாகி விடும்.

இ-ள். * தாழை மடல் பெரிது-தாழம்பூ இதழ்களினாலே பெரிதாயிருக்கின்றது,—மகிழ் கந்தம் இனிது - மகிழம்பூ (இதழ்களினாலே சிறிதாயினும்) வாசனையினாலே (தாழம்பூவினும்) இனிதாயிருக்கின்றது,—கடல் பெரிது - சமுத்திரம் பெரிதாயிருக்கின்றது,—மண் நீரும் ஆகாது - (ஆயினும் அதிலுள்ள நீர் உடம்பழுக்கைக்) கழுவுதற்குத் தக்க நீருமா

* தாழை தென்னை என்பாருமுளர்; மடல்பெரிது என்பதையும், அதன்மூற்பரியத்தையும் உற்றுநோக்கி அது பொருந்தாமையுணர்க.

காது,—அதன் அருகு சிற்றூறல் உண் நீரும் ஆகி விடும்-அதன் பக்கத்தே சிறிய மணற்குழியிற் சுரக்கும் ஊற்றுநீர் குடிக்கத்தக்க நீருமாகும்:—(ஆதலினால்)—உடல் சிறியர்என்று இருக்க வேண்டா-(ஒருவரை) உருவத்தினாலே சிறியவரொன்று (மதியாமல்) இருக்கவேண்டாம். எ-று. மண்ணுதல் - கழுவுதல். ஏ அசை.

இ-ம். இவர் சிறிது பயன்படுவர் இவர் பெரிது பயன்படுவர் என்றும், இவர் ஒருவிதத்தாலும் பயன்படார் இவர் பலவிதத்தாலும் பயன்படுவர் என்றும், அவரவர் குணங்களாலன்றி உருவத்தால் அறிதல் கூடாது. எ-ம். கஉ

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

இ-ள். கவை ஆகி - கிளைகளை உடையவைகளாகியும்,—கொம்பு ஆகி - கொம்புகளை உடையவைகளாகியும்,—காட்டு அகத்து நிற்கும் அவை நல்ல மரங்கள் அல்ல - காட்டினுள்ளே நிற்கின்ற அந்தமரங்கள் எல்லாம் நல்ல மரங்கள் அல்ல,—சவை நடுவே நீட்டு ஓலை வாசியாநின்றான் - சபையின் நடுவே (ஒருவர்) நீட்டிய ஓலையை வாசிக்க மாட்டாமல் நின்றவனும்,—குறிப்பு அறிய மாட்டாதவன் - (ஒருவருடைய) குறிப்பை அறியமாட்டாதவனுமே,—நல் மரம் - நல்லமரங்களாவர். எ-று. ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். கல்வியில்லாதவனும், ஒருவருடைய குறிப்பை அறியாதவனும், ஆறறிவுடைய மனிதராய்ப்பிறந்தாராயினும், ஓரறிவுடைய மரத்தினுஞ்சடையராவர். எ-ம். கங

இ-ம். அடக்கமுடையவரது வலிமையை அறியாது அவரை வெல்ல நினைப்பவனுக்குத் தப்பாது கேடு வரும். எ-ம். கசு

அற்ற குளத்தி னறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வா ருறவல்லர்—அக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி யுறுவா ருறவு.

இ-ள். அற்ற குளத்தின் அறு நீர்ப்பறவை போல் - (நீர்) வற்றிய குளத்தினின்றும் நீங்கிப்போகின்ற நீர்வாழ் பறவைகள்போல,—உற்றுழித் தீர்வார் உறவு அல்லார் - (ஒருவனுக்கு வறுமை) வந்தபொழுது நீங்குவோர் உறவாகார்;—அக்குளத்தில் கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே - அந்தக் குளத்திலே கொட்டியும் அல்லியும் நெய்தலும் போலவே,—ஒட்டி உறுவார் உறவு - (தாமும் வருத்தத்தை) அநுபவித்துக் கொண்டு (அவனை) விட்டு நீங்காதவரே உறவாவார். எ - று

இ-ம். தாம் செல்வநீங்கி வறியராயவிடத்தும் தம்மைக் கைவிடாதவரையே உறவினராகக் கொள்க. எ-ம். கஎ

சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகுஞ்—சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகுமென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

இ-ள். சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே - மேலோர் (தம்முடைய செல்வம்) கெட்டாலும், மேலோராகவே மதிக்கப்படுவார்;—சீரியர் அல்லாதார் கெட்டால் அங்கு என் ஆகும் - கீழோர் (தம்முடையசெல்வம்) கெட்டால், அப்பொழுது அவருக்கு என்னமதிப்பு உண்டாகும்;—சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன் ஆகும் - சிறப்பினையுடைய பொன்னால் ஆகிய குடம் உடைந்தாலும் பழைய பொன்னேயாகும்;—

மண்ணின் குடம் உடைந்தக்கால் என் ஆகும் - மண்ணால் ஆகிய குடம் உடைந்தால், (அதற்கு என்ன மதிப்பு) உண்டாகும். எ-று. மற்று அசை.

இ-ம். செல்வம் இழந்த காலத்தினும் மேலோர் நன்கு மதிக்கப் படுவர்; கீழோர் செல்வம் இழந்த காலத்தில் அவமதிக்கப்படுவர். எ-ம்.

ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடலின்
நாழி முகவாது நானாழி—தோழி
நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

இ - ள். ஆழ் கடலின் ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் - ஆழமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே முழுக அமுக்கி மொண்டாலும்,— நாழி நால் நாழி முகவாது - ஒரு நாழியானது நாலுநாழிசலத்தை மொள்ளாது:—(அதுபோல)—தோழி - தோழியே,— நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் - (பெண்களுக்குத்) திரவியமும் நாயகனும் நேர்பட்டாலும்,— தம் தம் விதியின் பயனே பயன் - அவரவருடைய ஊழினளவாகிய பயனே (அநுபவிக்கப்படும்) பயனாகும். எ - று.

இ-ம். எல்லாப்பொருளுங் கிடைத்தாலும், ஊழினளவே யன்றி அதிகமாக அநுபவித்தல் முடியாது. எ-ம். கக

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி—உடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

இ - ள். வியாதி உடன் பிறந்தே கொல்லும் - வியாதியானது உடன்பிறந்தே கொல்லும்:—உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்று இருக்க வேண்டா - (ஆதலால்) உடன்பிறந்தவரே

துணையாவோரென்று நம்பி இருக்கவேண்டுவதில்லை உடன் பிறவா மா மலையில் உள்ள மருந்தே பிணி தீர்க்கும் - உடன் பிறவாமல் பெரியமலையில் உள்ள மருந்தே அந்தவியாதியைத் தீர்க்கும்;—அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு - (ஆதலால்) அந்த மருந்துபோல் (அந்நியராய் இருந்தும் ஆபத்திலே உதவிசெய்) வாருஞ் சிலர் உண்டு. எ - று.

இ-ம். உடன்பிறந்தாருள்ளே தீமைசெய்வோரும், அந்நியருள்ளே நன்மைசெய்வோரும் உண்டு. எ-ம். உ௦

இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
இல்லாளு மில்லாளே யாமாயின்—இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும்.

இ - ள். இல்லாள் அகத்து இருக்க-(நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய) மனையாள் வீட்டில் இருப்பாளாயின்,—இல்லாதது ஒன்று இல்லை - (அவ்வீட்டில்) இல்லாத பொருள் ஒன்றுமில்லை,—இல்லாளும் இல்லாளே ஆயின் - மனையாள் இல்லாமற்போனளாயினும்,—இல்லாள் வலி கிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் - மனையாள் கடுமை பொருந்திய சொற்களைச் சொல்வாளாயினும்,—அவ்வில் புலி கிடந்த தூறு ஆய் விடும் - அவ்வீடு புலி தங்கிய புதல்போல் ஆய்விடும். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனையாள் இருக்கும் வீடே எல்லாப்பொருளும் நிறைந்தவீடு; அஃதல்லாத வீடு யாவருக்குங் கிட்டுதற்கு அச்சத்தை விளைக்கும். எ-ம். உக

எழுதியவா றேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே
கருதியவா றாமோ கருமங்—கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்த
முற்பவத்திற் செய்த வினை. [தேல்

இ - ள். இரங்கும் மடம் நெஞ்சே - வருந்துகின்ற அறியாமை பொருந்திய மனமே,—கருதிப் போய்க் கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்கு - (நல்லபயனைப் பெறலாமென்று) நினைத்துப் போய்க் கற்பகதருவை அடைந்தவருக்கு,—காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல் - (அது) எட்டிக்காயைக் கொடுத்ததாயின்,—முற்பவத்தில் செய்தவினை-(அதற்குக் காரணம் அவர்) முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையாகும்.—கருமம் கருதியவாறு ஆமோ - செய்தொழில்கள் (நீ)நினைத்தபடியே ஆகுமோ,—எழுதியவாறே காண் - (கடவுள்)விதித்தபடியே ஆகும் என்று அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். செய்தொழில்கள் ஊழின்படி யன்றி அவரவர் நினைத்தபடி முடியா. எ-ம். உஉ

கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே—விற்பி
நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே [டித்து
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

இ - ள். கயவர் கடுஞ்சினத்துக் கல் பிளவோடு ஒப்பர் - கீழோர், (தம்முள்ளே) கடுங்கோபத்தினால் வேறுபட்டால், கல்லினுடைய பிளவுகளைப் போல்வர் [திரும்பிக்கூடார்;]—பொன் பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வார் - (அப்படி வேறுபட்டபோது) பொன்னினுடைய பிளவுகளோடு ஒப்பாவாரும் ஒப்பாவர் [ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்;]—சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம் - சிறப்பு மிக்க அறிவுடையோருடையகோபம்,—வில் பிடித்து நீர் கிழிய எய்த வடுப்போல மாறும் - வில்லைப் பிடித்து (அம்பினாலே) சலம் பிளக்க எய்த (அதனுடைய) பிளவுகள்போல (அப்போதே) நீங்கும். எ-று. ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். கோபத்தினால் வேறுபட்டவிடத்துக் கடையாயார் எக்காலத்துங்கூடார்; இடையாயார் ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்; தலையாயார் பிரிந்த அப்பொழுதே கூடுவர். எ-ம். உரு

நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போற்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் பிணம்.

இ-ள். கயத்தின் நல் தாமரை நல் அன்னம் சேர்ந்தால் போல் - குளத்தில் உள்ள நல்ல தாமரைப்பூவை நல்ல அன்னப்பறவை சேர்ந்தாற்போல,—கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்றறிந்தவரைக் கற்றறிந்தவரே விரும்பிச்சேர்வார்;—முதுகாட்டில் பிணம் காக்கை உகக்கும் - சுடுகாட்டிலே கிடக்கின்ற பிணத்தைக் காக்கையே இச்சிக்கும்;—(அதுபோல)—கற்பு இலா மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் - கல்வியில்லாத மூடரை மூடரே கொண்டாடுவர். எ-று.

இ-ம். கற்றவரோடு கற்றவரே சிநேகஞ்செய்வர்; மூடரோடு மூடரே சிநேகஞ்செய்வர். எ-ம். உச

நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு—நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

இ-ள். நாகம் தான் நஞ்சு உடைமை அறிந்து கரந்து உறையும் - நல்ல பாம்பு தான் விஷம் உடையதாயிருத்தலை அறிந்து ஒளித்துக்கொண்டு இருக்கும்;—நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாப் புறம் கிடக்கும் - (தன்னிடத்தில் விஷம் இல்லாத) நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாமல் வெளியிலே கிடக்கும்:—(அவைபோல)—நெஞ்சில் கரவு உடையார் தம்மைக் கரப்பர் - மனத்தினுள்ளே வஞ்சனையை உடையவர் தம்மைத் தாமே மறைப்பார்;—கரவு இலா நெஞ்சத்தவர் கரவார் - வஞ்சனை இல்லாத மனத்தை உடையவர் (அப்படித்தம்மை) மறைக்கமாட்டார். எ-று.

இ-ம். வஞ்சனையுடையவர் மறைந்தொழுகுவர்; வஞ்சனையில்லா தவர் வெளிப்பட்டொழுகுவர். எ-ம். உரு

மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

இ-ள். மன்னனும் மாசு அறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின் - அரசனையும் குற்றந்தீரக் கற்ற வித்துவானையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால்,—மன்னனின் கற்றோன் சிறப்பு உடையன் - அரசனிலும் வித்துவானே சிறப்பை உடையவனாவன்.—மன்னற்குத் தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பு இல்லை - அரசனுக்கு அவனுடைய தேசத்தில் அல்லாமல் (அந்நியதேசங்களிலே) சிறப்பு இல்லை;—கற்றோற்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு - வித்துவானுக்கு (அவன்) போன தேசங்களெல்லாவற்றினும் சிறப்பு உண்டாகும். எ - று.

இ-ம். அரசனிலும் வித்துவானே சிறப்புடையன். எ-ம். உசு

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றம்—மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

இ-ள். மெல்லிய வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம் - மெல்லியவாழைமரத்துக்கு அது ஈன்ற காயே இயமனாகும்;—(அதுபோல)—கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்று உணர்ந்தார் சொல் கூற்றம் - கற்றறியாத மனிதருக்குக் கற்றறிந்தவருடைய உறுதிச்சொல்லே இயமனாகும்;—அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற்றம் - (தருமமுடையவர்) அல்லாத மனிதருக்குத் தருமமே இயமனாகும்;—இசைந்து இல்லிற்கு ஒழுகாப் பெண்

கூற்றம் - (கணவன் கருத்துக்கு) உடன்பட்டு இல்லறத்தில் ஒழுகாத மனையாளே (அக்கணவனுக்கு) இயமனாகும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். கற்றறிந்தவருடைய உறுதிமொழியினாலே கல்லாதவருக்கும், தருமத்தினாலே பாவிகளுக்கும், கற்புநிலையில்லாத மனையாளாலே கணவனுக்கும் துன்பம் விளையும். எ-ம். உஎ

சந்தன மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலாற்—றந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டால்
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.

இ - ள். மெல் சந்தனக் குறடு - மிருதுவாகிய சந்தனக்கட்டையானது,—தான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைபடாது - தான் தேய்ந்துபோனகாலத்திலும், (தன்னுடைய) பரிமளத்திற் குறையாது:—ஆதலால் - ஆதலினாலே,—தார் வேந்தர் - சேனையை உடைய அரசர்கள்,—கேட்டால் தம் தம் தனம் சிறியர் ஆயினும் - கேட்டினாலே தங்கள் தங்கள் செல்வத்தினாலே குறைந்தவரானாலும்,—மனம் சிறியர் ஆவரோ - மனவலிமையினாலே குறைந்தவராவரோ, (ஆகார்.) எ - று.

இ-ம். அரசர்கள் செல்வத்திற் குறைந்தாலும் மனவலிமையிற் குறையார்கள். எ-ம். உஅ

மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல
உருவு முயர்குலமு மெல்லாந்—திருமடந்தை
ஆம்போ தவளோடு மாகு மவள்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.

இ - ள். மருவு இனிய சுற்றமும் - தழுவிய இனிய உறவும்,—வான் பொருளும் - மேலாகிய பொருளும்,—நல்ல உரு

வும் - நல்ல அழகும்,—உயர் குலமும் எல்லாம் - உயர்வாகிய குலமும் என்னும் இவைகளெல்லாம்,—திரு மடந்தை ஆம்போது அவளோடும் ஆகும் - சீதேவிவந்து கூடும்பொழுது அவளுடனே வந்து கூடும்;—அவள் பிரிந்து போம்போது அவளோடும் போம் - அவள் நீங்கிப் போம்பொழுது அவளுடனே நீங்கிப்போகும். எ-று.

இ-ம். சுற்றமும் பொருளும் அழகும் உயர்குலமும் நிலையுடையன வல்ல. எ-ம். உக

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

இ - ள். மரம் - மரங்களானவை,—மாந்தர் குறைக்கும் தனையும் - (தம்மை) மனிதர் வெட்டுமளவும்,— குளிர் நிழலைத் தந்து மறைக்கும் - (அவருக்குங்) குளிர்ச்சியாகிய நிழலையே கொடுத்து (வெய்யிலை அவர்மேலே பட ஒட்டாமல்) மறைக்கும்:—(அதுபோல)—அறிவு உடையோர் - அறிவுடையவர்,— சாம் தனையும் தீயனவே செய்திடினும் - (தாம்) இறந்துபோமளவும் (தமக்கு இறந்து போகத்தக்க) தீங்குகளையே (பிறர்) செய்தாராயினும்,—தாம் அவரை ஆம் தனையும் காப்பர் - தாம் அவரையும் (தம்மாலே) ஆகுமளவும் (நன்மையேசெய்து) காப்பார். எ - று. ஆம் அசை. கண்டீர் முன்னிலையசை.

இ-ம். அறிவுடையவர் தமக்குத் தீங்கு செய்வோருக்கும் நன்மையே செய்வர். எ-ம். உ0

வாக்குண்டாமுறை முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை

ஔவையார் அருளிச்செய்த

நல்வழி

மூலமும் உரையும்

காப்பு

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

இதன்பொருள். கோலம் செய் துங்கக் கரி முகத்துத் தூமணியே - அழகு செய்கின்ற உயர்வாகிய யானைமுகத்தை யுடைய பரிசுத்தமாகிய இரத்தினம்போலும் விநாயகக்கடவுளே,—நான் உனக்குப் பாலும் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் இவை நாலும் கலந்து தருவேன் - அடியேன் உமக்குப் பாலும் தெளிந்ததேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்புமாகிய இந்நான்கையும் கலந்து நிவேதிப்பேன்;—நீ எனக்குச் சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா - நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும்) தமிழ் மூன்றையுந் தந்தருளும். என்றவாறு.

இதனதுதாற்பரியம். விநாயகக்கடவுளுக்குப் பூசைசெய்யின் முத்தமிழ்ப்புலமையும் உண்டாகும் என்பதாம்.

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற்பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்—எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

இ-ள். புண்ணியம் ஆம் - புண்ணியமே செய்யத்தக்கது;—பாவம் போம் - பாவமே ஒழியத்தக்கது;—போன நாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற்செய்த அந்தப் புண்ணியபாவங்களே,—மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்பிறப்பில் இன்பத்துன்பங்களை அநுபவித்தற்குக் காரணமாக) வைத்த பொருளாகும்.—எண்ணுங்கால் எச்சமயத்தோர் சொல்லும் ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - ஆராயுமிடத்து, எந்தச்சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப்பொருளேயல்லாமல் மற்றொன்றுமில்லை;—தீது ஒழிய நன்மை செயல் - (ஆதலினாலே) பாவம் நீங்கப் புண்ணியத்தைச்செய்க. எ - று.

இ-ம். இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும் துன்பத்துக்குக் காரணம் பாவமுமாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ-ம். க

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

இ - ள். சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய சாதியென்றும் இழிவாகிய சாதியென்றும்) சாதி இரண்டேயல்லாமல் வேறில்லை:—(அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்)—நீதி வழுவா நெறி முறையின் இட்டார் பெரியோர் -

நீதி தவறாத நல்வழியிலே நின்றுகொண்டு முறைமையோடு (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார்;—இடாதார் இழிகுலத்தோர் - கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார்;—பட்டாங்கில் உள்ளபடி - உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்.) எ - று.

இ-ம். சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார். எ-ம். உ

இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

இ - ள். இயல் உடம்பு இது - திரிகின்ற இந்த உடம்பானது,—இடும்பைக்கு இடும் பை அன்றே - பலதுன்பங்க(ளாகிய சரக்குக)ளுக்கு நிறைத்து வைக்கும் பையன்றோ,—இடும் பொய்யை மெய் என்று இராது - (போசனத்தை) இடுகின்ற நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடையதென்று நம்பி இராமல்,—கடுக இடும் - சீக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவர்களுக்குக்) கொடுங்கள்.—உண்டாயின் - (இத் தருமம் உங்களிடத்து) உண்டாயின்,—பெரு வலி நோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு - பெரிய வலிமையையுடைய மலநோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்கின்ற முத்தியானது,—ஊழின் உண்டாகும் - முறையினாலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத உடம்பு உள்ளபொழுதே சற்பாத்திரத்திலே தானஞ்செய்தவருக்கு, அந்தத்தருமத்தினாலே சற்குருவினது திருவருளும், அந்தத்திருவருளினாலே ஞானமும், அந்தஞானத்தினாலே முத்தியும் சித்திக்கும். எ-ம். ௩

எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணா
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

இ - ள். யார்க்கும் - யாவருக்காயினும்,—புண்ணியம் வந்து எய்து போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடியபோதல்லாமல்,—எண்ணி ஒரு கருமம் செய்யொண்ணாது - (மற்றைக்காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச்செய்ய முடியாது.—கண் இல்லான் மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக் கோல் ஒக்கும் - (புண்ணியம் வந்து கூடாத அக்காலத்திற் செய்யும் அத்தொழிலானது) கண்ணில்லாதவன் மாங்காய் விழுதற்கு எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப்போலும்.—ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம் வந்து) கூடியபோது அவருக்கு (அத்தொழில் தானே) முடியும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். புண்ணிய மில்லாதவன் எண்ணிய தொழிலும் முடியப் பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பன். எ-ம். ௨௬

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா—இருந்தே
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தாநினைந்து [ங்கி
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

இ - ள். வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு) வாராதவைகள், வருந்தி அழைத்தாலும், வாராவாம்;—பொருந்துவன போமின் என்றால் போகா - (தமக்கு) வருமவைகள், போமின் என்று வெறுத்தாலும், போகாவாம்;—இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மையை அறியாமல்) இருந்துகொண்டு ஏக்கமுற்று,—நெஞ்சம் புண் ஆகத் தாம் நெடும் தூரம் நினைந்து

துஞ்சுவதே - மனம் புண்ணுரும்படி (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடுந்தூரம் நினைத்து மாண்டுபோவதே,—மாந்தர் தொழில் - மனிதருடைய தொழிலாகும். எ - று.

இ-ம். இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்பத்துன்பங்களை அநுபவிப்பது தப்பாதாதலின், அவற்றின்பொருட்டுக் கவலையுற்று வாழ்நாளை வீணுட்போக்குதல் அறியாமை. எ-ம். ௫

உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர்சுகங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

இ - ள். ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய - ஒருவருக்கு (ஊழினால்) உள்ளதல்லாமல்,—ஒருவர் சுகம் கொள்ளக் கிடையா - மற்றொருவருடைய சுகங்களை அநுபவிக்கவிரும்பினால் அவை கிடையாவாம்:—(ஆதலினால்)—குவலயத்தில் - இப்பூமியிலே,— உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடி வாழும் உயிர்களுக்கு,—வெள்ளக் கடல் ஓடி மீண்டு கரை ஏறினால் என் - வெள்ளநீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (பொருள் சம்பாதித்துக்கொண்டு) திரும்பி வந்து கரை யேறினாலும் அதனாற் பயன் யாது? ஒன்று மில்லை. எ - று.

இ-ம். பெருமுயற்சி செய்து பெரும்பொருள் சம்பாதித்தாலும், ஊழினளவன்றி அதிகமாக அநுபவித்தல் கூடாது. எ-ம். ௬

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை—நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

இ - ள். எல்லாப் படியாலும் எண்ணினுல் - சகலவிதங் களினுலும் ஆராயுமிடத்து,—இவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழு மலி நோய்ப் புல் குரம்பை - இந்தச்சரீரம் பொல்லாத புழுக்களுக் கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறுவீடாக இருக் கின்றது.—நல்லார் அறிந்து இருப்பார் - நல்லறிவினேர்கள் (இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள்:—ஆதலினுல் கமல நீர்போல் பிறிந்து இருப்பார் - ஆகையால் அவர்கள் தாமரை யிலையில் நீர்போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப் பர்கள்;—பிறர்க்குப் பேசார் - (பயன்படாமையால்) பிறருக்கு (அந்த நிலையைச்) சொல்லார்கள். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். உடம்பு வேறு தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பார்கள்; ஆதலால் அவர்க ளுக்குத் துன்பமே இல்லை. எ-ம். எ

ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாந்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

இ - ள். மகிதலத்தீர் கேண்மின் - பூமியிலுள்ள மனிதர் களே, கேளுங்கள்,—ஈட்டும்பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்க ளானவை,—முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவில்லாதன வாயினும்,—ஊழ் கூட்டும் படி அன்றிக் கூடா வாம் - ஊழ் கூட்டுமளவினல்லாமற் சேராவாம்.—தனம் தரி யாது - ஊழினுலேசேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறுது.— தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினுல்) நீங்கள் தேடத்தகுவது மரியாதையேயாம். எ - று. மரியாதை - நன்னெறியினிற்றல். ஆம் அசை. காணுமிரண்டும் முன்னிலையசை.

இ-ம். பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும், வந்தபொருளும் நிலைபெறுமையானும், நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல்வேண்டும். எ-ம். அ

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

இ-ள். ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப்போய்,—அடி சுடும் அந்நாளும்-(மணலானது வெய்யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும்,—அவ்வாறு ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டும்-அந்த ஆறானது ஊற்றுநீர்ப்பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பிக்கும்;— (அதுபோல)—நல்ல குடிப் பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்தவர்,—நல் கூர்ந்தார் ஆனாலும் - வறுமை அடைந்த காலத்திலும்,—ஏற்றவர்க்கு இசைந்து இல்லை என மாட்டார் - இரந்தவருக்குக் (கருத்து) இசைந்து இல்லையென்று சொல்லமாட்டாது கொடுப்பார். எ-று.

இ-ம். உயர்ந்த குடியிற்பிறந்தவர் வறுமைக்காலத்திலும் இரந்தவருக்குக் கொடாது விடார். எ-ம். கூ

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

இ-ள். மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே,—ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - (இறந்த) அவ்விடத்தில் வருடந்தோறும் அழுது புரண்டா

லும்,—மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவாரோ (வரமாட்டார்:)—வேண்டா - (ஆச்லினல் அழ) வேண்டுவ தில்லை.—நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அளவும் எமக்கு என் என்று - நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும் நாம் இறந்துபோ மளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று,—இட்டு உண்டு இரும்- பிக்ஷைஇட்டு (நீங்களும்) உண்டு (கவலையற்று) இருங்கள்.எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்பொருட்டு அழுகையினல் உடம்பிற்குத் தளர்ச் சியும் உயிருச்கு வருத்தமும் உண்டாமே யன்றிச் சிறிதும் பயனில் லாமையால், கவலையையொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்து வாழ்க. எ-ம். க0

ஒருநா ளுணவையொழி யென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

இ - ள். இடும்பை கூர் என் வயிறே - துன்பம் மிகுகின்ற என்னுடைய வயிறே,—ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒருநாளுக்குப் போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய்.—இருநாளுக்கு எல் என்றால் எலாய் - (கிடைத்தபோது) இரண்டு நாளுக்கு (உண்ணும் போசனத்தை ஒருங்கு) எற்றுக்கொள்ளென்றால் எற்றுக்கொள் ளாய்.—ஒருநாளும் என் நோ அறியாய் - ஒருநாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்.—உன்னோடு வாழ்தல் அரிது - (ஆதலினல்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் (எனக்கு) அரு மையாக இருக்கின்றது. எ-று.

இ-ம். வயிற்றுக்குத் திருப்தி செய்தலினும் அரியது பிறிதில்லை.எ-று.

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

இ-ள். ஆறு அம் கரையில் மரமும் - ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும்,—அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே - அரசன் அறிய (அதிகாரஞ்செய்து சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்து போமன்றோ:—உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - (ஆதலினால்) உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும்;—அதற்கு ஒப்பு இல்லை - அதற்குச் சமானம் இல்லை;—வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு - மற்றைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக்கெல்லாம் அழிவு உண்டு. எ-று. அம் சாரியை. கண்டீர் முன்னிலையசை.

இ-ம். பிறர்வயத்தினராகாது தம்வயத்தினராய் நின்று செய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால், அதுவே சிறந்தது, எ-ம். கஉ

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

இ-ள். அம் புவியதன் மேல்-அழகிய பூமியின்மேலே,—ஆவாரை அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால் நெடுங்காலம்) உயிர்வாழ்தற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்க வல்லவர் யாவர்?—அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் - அதுவல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்கு உரியவரை நிறுத்த

வல்லவர் யாவர்? ஒருவரு மில்லை.—ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை விலக்குவார் யார் - (செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிக்ஷைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்க வல்லவர் யாவர்? ஒவரு மில்லை.— மெய் - (இது) சத்தியமேயாம். எ - று. ஏ மூன்றும் அசை.

இ-ம். ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கங் கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. எ-ம். கங

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

இ - ள். பேசுங்கால் - (ஆராய்ந்து) சொல்லுமிடத்து,— பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை - பிக்ஷை எடுத்து உண்ட லினும் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது,—பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை - பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதலாம்.—சிச்சீ - சீசீ (இது என்ன செய்கை.)—வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது - வயிற்றை வளர்த்தற்பொருட்டு மானங்கெடாமல்,— உயிர் விடுகை சால உறும் - உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும். எ - று.

இ-ம். பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர்வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதலே உயர்வுடைத்து. எ-ம். கச

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

இ - ள். சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - சிவாயநம வென்று தியானித்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு—ஒரு நாளும் அபாயம் இல்லை - ஒருநாளாயினும் இடுக்கண் உண்டாகாது;—இதுவே உபாயம் - (விதியைவெல்லுதற்கு) இதுவே உபாயமாகும்:—(இதுவே) மதி ஆகும் - (ஆதலின்) இதுவே (உண்மையாகிய) அறிவாகும்.—அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய்விடும் - (இச்சிவத்தியானம்) அல்லாத மற்றையிடங்களினெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்ததேயாகிவிடும். எ-று. இதுவே என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது.

இ-ம். சிவத்தியானமுடையவருக்கு விதி இல்லை; சிவத்தியானமில்லாதவருக்கு விதி உண்டு. எ-ம்.

இடையறாத சிவத்தியானமுடையவர் அச்சிவத்தையேயன்றிப் பிறிதொன்றையும் அறியாராதலின், அவர் சரீரம் முகந்துகொண்ட சுகதுக்கமென்னும் பிராரத்தகருமம் அவருக்குப் புசிப்பாகாமல், அவருடற்புசிப்பாய் ஒழியும் என்பதே அவருக்கு விதியில்லை என்பதற்குக் கருத்து. அது திருநாவுக்கரசுநாயனார் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகள் சரித்திரங்களாலும் அறிக.

௩௫

தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற்—பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

இ - ள். தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும்,—தக்கோர் குணம் கொடையால்—நல்லோருடைய குணமானது கொடையினாலும்,—கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் - கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும்,—பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றால் - பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும்,—

கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் அற்புதம் ஆம் என்றே அறி - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியினிடத்து (எல்லாரும்) ஆச்சரியப் படத்தக்கவைகளாகும் என்று நீ அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். நிலநன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடையினாலே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், கற்பினாலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும் எ-ம். ௨௯

செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம்—வையத்
தறம்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

இ - ள். வையத்துப் பாவம் அறம் என்ன அறிந்து - பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செயப்படுந்தானத்தினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து,—அன்று இடார்க்கு - அக்காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ்செய்யாதவருக்கு,—செய் தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க,—இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால்,—இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ, (வராது.)—வெறும் பானை மேல் பொங்குமோ-வெறும்பானை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ? (பொங்காது.) எ - று.

இ-ம். வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை. எ-ம்.

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

இ - ள். பேர் உலகில் - பெரிய பூமியிலே,—பெற்றார் (என)-(இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும்,—பிறந்தார்(என)-(இவர் எமக்குப்) பிறந்தவர் என்றும்,—பெரு நாட்டார் (என)-(இவர் எம்முடைய) பெரியதேசத்தார் என்றும்,—உற்றார் (என) - (இவர் எம்முடைய) சுற்றத்தார் என்றும்,—உகந்தார் என - (இவர் எம்மைச்) சிநேகித்தவர் என்றும்,—வேண்டார் - விரும்பாதவராகிய உலோபிகள்,—மற்றோர் இரணம் கொடுத்தால் இடுவர் - அன்னியரேயாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின், (அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பர்.—இரணம் கொடுத்தாலும் இடார் - (முன்சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும், அவருக்கு ஒன்றுங்கொடார். எ - று. தாம் ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். உலோபிகள் தமக்கு அகிதத்தைச் செய்யுங் கள்வர் முதலாயினோருக்கன்றி இதத்தைச் செய்யும் தாய் தந்தை முதலாயினோருக்குக் கொடார். எ-ம். ௧௮

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

இ - ள். வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய (பசிக்) கொடுமையினாலே,—சேவித்தும் - (பிறரைச்) சேவித்தும்,—சென்று இரந்தும் - (பலரிடத்தே) போய் யாசித்தும்,—தெள் நீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிவாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும்,—பாவித்தும் - (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும்,—பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும்,—பாட்டு இசைத்தும் - (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப் பாடியும்,— நாம் உடம்பை நாழி அரிசிக்கே பாழின்போவிப்பம்-

நாம் இந்தச் சரீரத்தை நாழியரிசிக்காகவே பாழிலே செலுத்து கின்றேம். எ - று.

இ-ம். முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும்பொருட்டு அரிதாகக் கிடைத்த சரீரத்தை, அதற்குக் கொடுக்கப்படுங் கூலியாகிய போசனத்தைத் தேடும்பொருட்டே முழுமையும் செலுத்துதலின் மிக்க பேதைமை பிறிதில்லை. எ-ம். ௧௯

அம்பி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்கும்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

இ - ள். கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - குவிவாகிய தனங்களை விற்கின்ற பரத்தையரைக் கொண்டாடுதல்,—அம்பி துணை ஆக ஆறு இழிந்த ஆறு ஒக்கும் - அம்பிக் கல்லே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப் போலும்; (அன்றியும்),—மா நிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்து ஆய் விடும்-(அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய்விடும்.—இம்மை மறுமைக்கு நன்று அன்று - (ஆதலினல்) அது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது. எ - று. பகர்தல் - விற்றல்.

ஓடத்தினலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்பியினலே கடக்கப் புகுந்தவன் அதனுள் அமிழ்ந்தி உயிரை இழத்தல்போல, மனைவியினலே அநுபவிக்கத்தக்க காமவின்பத்தை வேசையினலே அநுபவிக்கப் புகுந்தவன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை இழப்பன் ஆதலின், அம்பி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்கு மென்றார்.

இ-ம். வேசையைப் புணர்ந்தவன் கைப்பொருளை இழந்து மேகநோயால் வருத்தமுற்றுப் பழி பாவங்களை அடைவன். எ-ம். ௨௦

நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

இ-ள். சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரைமலரில் இருக்கின்ற சிரீதேவியானவள்,—வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்சனை இல்லாதவருக்கு,—நீரும் - நீர்வளத்தையும்,—நிழலும் - நிழல் வளத்தையும்,—நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும்,—பேரும் - பேரையும்,—புகழும் - கீர்த்தியையும்,—பெரு வாழ்வும் - பெரிய வாழ்வையும்,—ஊரும் - கிராமத்தையும்,—வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும்,—வாழ்நாளும் - நிறைந்த ஆயுளையும்,—என்றும் தரும் - எந்நாளும் கொடுத்தருளுவள். எ - று. தான் அசை.

இ-ம். வஞ்சனை செய்யாதவருக்குச் சிரீதேவியினது திருவருளினாலே எல்லா நலமும் உண்டாகும். எ-ம். ௨௧

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானுடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் யாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம்.

இ-ள். பணத்தைப் பாடு பட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து - பணத்தைப் பிரயாசைப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும் உண்ணாமல் பிறருக்குங் கொடாமற் பூமியிலே) புதைத்து வைத்து,—கேடு கெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - அப்பொருட் கேட்டினால் (சரீர சுகத்தையும் ஆன்ம சுகத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்களே, (நான்சொல்வதைக்) கேளுங்கள்,—ஆவி கூடுவிட்டுப் போயின பின்பு - ஆன்மாச் சரீரத்தை விட்டு நீங்கிய பின்பு,—பாவிகாள் அந்தப் பணம் இங்கு ஆர் அநுப

விப்பார் - பாவிகளே, அந்தப் பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார் ஒருவரு மில்லை. எ-று. தான் எ இரண்டும் அசை.

இ-ம். பூமியிலே புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம் வைத்தவர் இறந்தபின் அவருக்கு உதவாமற் போவதுமன்றிப் புதைத்தவிடந் தெரிந்து எடுக்கக் கூடாமையினாலே பிறருக்கும் உதவாமற்போம். எ-ம். ௨௨

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

இ - ள். மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை - தரும சபையிலே பக்ஷபாதஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே,—வேதாளஞ் சேரும் - பேய்கள் (வந்து) சேரும்;—வெள்ளெருக்குப் பூக்கும்- வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும்;—பாதாளமூலி* படரும்- பாதாளமூலி யென்னுங் கொடி படரும்;—மூதேவி சென்று இருந்து வாழ்வள் - மூதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள்;—சேடன் குடி புகும் - பாம்புகள் குடியிருக்கும். எ-று. எ ஐந்தும் அசை.

இ-ம். வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத்தோடு அழிவது மன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம். எ-ம். ௨௩

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா வூருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

இ - ள். நீறு இல்லா நெற்றி பாழ்-விபூதியில்லாத நெற்றி பாழாகும்;—நெய் இல்லா உண்டி பாழ் - நெய்யில்லாத போச

*பாதாள மூலி - கறையான் என்பாருமுளர்.

ணம் பாழாகும்;—ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் - நதி யில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும்;—மாறு இல் உடற் பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும்;—மடக்கொடி இல்லா மனை பாழே - (இல்லறத்திற் குத் தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும். எ - று.

இ-ம். விபூதியினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே போசனமும், நதியினாலே ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனைவியினாலே வீடும் சிறப்படையும். எ-ம். ௨௯

ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போன திசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

இ-ள். ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனான் - (தனக்குக்) கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன்,— மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு,—மதி கெட்டு - அறிவு இழந்து,—போன திசை எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் - (தான் ஓடிப்) போன திசையிலும் எல்லாருக்குங் கள்ளனாகி,—எழ் பிறப்பும் தீயனாய்-எழுவகைப் பிறப்புக்களினும் பாவம் உடையவனாகி,— நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் - (தன்னிடத்து அன்பு வைத்த) பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவனாவான்.—நாடு (இதனை நீ) ஆராய்ந்து அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்பவன் பழிபாவங்களை அடைவன் ஆதலின், வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்யவேண்டும். எ-ம்.

மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந்தி டப்பறந்து போம்.

இ-ள். பசி வந்திட - பசிநோய் ஒன்று மாத்திரம் வந்தால்,—மானம் - மானமும்,—குலம் - குலமும்,—கல்வி - கல்வியும்,—வண்மை - வாய்மையும்,—அறிவுடைமை - அறிவுடைமையும்,—தானம் - கொடையும்,—தவம் - தவமும்,—உயர்ச்சி - உயர்வும்,—தாளாண்மை - தொழின் முயற்சியும்,—தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் - தேன் பெருக்குப்போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லையுடைய மங்கையர் மேல் ஆசை வைத்தலும் ஆகிய,—பத்தும் பறந்து போம் - இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம். எ - று.

இ-ம். மான முதலிய எல்லா நலங்களையுங் கெடுத்தலினாலே பசிநோயினுங் கொடியது பிறிதில்லை. எ-ம். உ௬

ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந் திட்டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.

இ-ள். ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் - ஒருபொருளைப் பெற நினைந்தால், அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொரு பொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்;—அன்றி அதுவரினும் வந்து எய்தும் - அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்;—ஒன்றை நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒரு பொருளை நினையாதிருக்கு முன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கும்;—எனை ஆளும் ஈசன் செயல் - (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும். எ - று.

இ-ம். இருவினைகளுக்கீடாக இன்பத் துன்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. எ-ம். உ௭

உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

இ-ள். கண்புதைந்த மாந்தர் - அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர்,—உண்பது நாழி - உண்பது ஒருநாழியரிசியன்னமேயாம்;—உடுப்பது நான்கு முழம் - (அவர்) உடுப்பது நான்குமுழ வஸ்திரமேயாகும்; (இப்படியாகவும்),—நினைந்து எண்ணுவன எண்பதுகோடி - (அவர்) நினைத்து எண்ணுங் காரியங்களோ எண்பது கோடியாகும். (ஆதலினால்),—மண்ணின் கலம்போலச் சாம் துணையும் குடிவாழ்க்கை சஞ்சலமே - மட்பாத்திரம் அழிந்தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையினாலே துன்பமே விளையும். எ-று. தான் அசை.

இ-ம். உள்ளதே போதும் என்று திருப்தி அடையாதவர் சாந்துணையும் அடைவது துன்பமேயன்றிப் பிறிதில்லை. எ-ம். உஅ

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை—சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர்.

இ-ள். மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால்,—வா என்று வெளவாலைக் கூவி இரந்து அழைப்பார் அங்கு யாவரும் இல்லை - (இப்பழத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று வெளவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம் மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை;—கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல் கரவாது அளிப்பரேல்,—கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒளிக்காமல் (தம்மிடத்துள்ள பொருள்

களைக்) கொடுப்பாராயின்,—உலகத்தவர் உற்றார் - உலகத்தார் (அவ்வெளவால்போலத் தாமே வந்து) உறவினராவார். எ - று.

இ-ம். கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார். எ-ம்.

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்று
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

இ - ள். வேந்தே - அரசனே,—முன் தாம் தாம் செய்த வினை - முற்பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்த நல்வினை தீவினை களை,—பூந் தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே அநுபவிப் பார் - தாமரைமலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே அநுபவிப்பார்கள்;—ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - (தீவி னையினலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை நாம் யாது செய்யலாம்;—ஊர் எல்லாம் ஒன்று வெறுத்தாலும் விதி போமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் (துணையாகத்) திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போகுமோ (போகாது.) எ - று.

இ-ம். தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ் செய்யின், அது தாம் முன் செய்த தீவினைக் கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்ததென்று அமைவதே அறிவு. எ-ம். ௩0

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்*
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

இ - ள். இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நனறு - இலக்கண வழுக்களையுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது,—

*சால எனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

உயர் குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர்வாகிய குலத்தினும் மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது;—வழுக்கு உடைய வீரத்தின் விடா நோய் நன்று - தவறுதலையுடைய வீரத்தினும் தீரா வியாதி நல்லது;—பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின் தனி நன்று - பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது. எ - று.

இ-ம். இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொழுக்கமில்லாத உயர்குலமும், தவறுதலடையும் வீரமும், கற்பில்லாத மனைவியோடு கூடிய இல்வாழ்க்கையுந் தீரா வசையை விளைவிக்கும். எ-ம். ௬௧

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

இ - ள். மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே,—ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்று வெள்ளத்தினல் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும்போல,—செல்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும். (ஆதலினல்),— சோறு இடும் - (இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்னத்தை இடுங்கள்;—தண்ணீரும் வாரும் - (குடிக்கச்) சலத்தையும் வாருங்கள்,—தருமமே சார்பு ஆக உள் நீர்மை உயர்ந்து வீறும் - (இப்படிச்செய்து வருவீர்களானல்,) இந்தத் தருமமே துணையாக உள்ளத்திலே (சுத்தியாகிய) தன்மை ஓங்கி விளங்கும். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத செல்வம் உள்ளபொழுதே இரப்பவர்களுக்கு அன்னபானீயங்களைக் கொடுக்கிற் சித்தசுத்தி உண்டாகும். எ-ம். ௬௨

வெட்டெனவைமெத்தெனவைவெல்லாவாம்வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது—நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

இ-ள். வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது- (வலிய) யானையின்மேலே பட்டுருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின்மேலே பாயாது. (அதுபோல),—வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லா-வலிய சொற்கள் மெல்லிய சொற்களை வெல்லமாட்டா.—நெடு இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை-நெடுமையாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங் கற்பாறையானது,—பசு மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்-பச்சை மரத்தின் வேருக்குப் பிளந்து போம். எ-று. ஆம் அசை.

இ-ம். வன்சொல்லே இன்சொல்லுக்குத் தோற்றுப் போம். எ-ம். கக.

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்—இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். [டாள்

இ-ள். கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின்-(ஒருவன்) படியாதவனே யாயினும் (அவன்) கையிலே பொருண்மாத்திரம் இருந்தால்,—எல்லாரும் சென்று எதிர் கொள்வர்-(அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர்;—இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள்-(படித் தவனேயாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள்;—ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள்-(அவனைப்) பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள்;—அவன் வாயில்

சொல் செல்லாது - அவன் வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன் படாது. எ - று. அங்கு, மற்று அசை.

இ-ம். கல்லாதவனேயாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர்; கற்றவனேயாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவரும் மதியார். எ-ம். ௬௪.

பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

இ - ள். பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள - பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு. (அதுபோல),—மக்களுளும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்யவல்லவரும் உண்டு.—தூவா விரைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்து என - தூவி விரைத்தாலும் முளைத்துப் பயன்படாத விதைபோல,—பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - மூடனுக்கு (எடுத்து விளங்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு (அவனிடத்து) உண்டாகாது. எ - று.

இ-ம். குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர்; அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர். எ-ம். ௬௫

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல்—ஒண்
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயல் [டொடி
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

இ - ள். ஒள் தொடி - ஒள்ளிய வளையலை அணிந்தவளே,—நண்டு சிப்பி வேய் கதலி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழை

யும்,—நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை அடையுங் காலத்திலே,—கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கை போல் - (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்தும் அரிசியும் காய்க் குலையும் ஆகிய கருக்களை ஈனுந்தன்மைபோல, (மனிதர்கள்),—போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம் - ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழியவருங் காலத்திலே,—அயல் மாதர் மேல் மனம் வைப்பார் - பிறர் மனைவியர் மேல் மனம் வைப்பார்கள். எ - று.

இ-ம். ஒருவன் பிறன் மனையாளை இச்சிக்கின், அது அவனிடத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றுங் கெடுதற்கு அறி குறியாகும். எ-ம்.

கூசு

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

இ - ள். வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூலகத்தும் - வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களினுள்ளும் (ஆராய்ந்தால்),—வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்),—அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது அல்லால் இல்லை - அவ் வினைப்பயன் (நம்முடைய) நினைவாலாவது என்று அறிவதல்லாமல் வேறு இல்லை.—நெஞ்சே கவலை படேல் - மனமே, கவலையை அடையாதே,—மெய் விண் உறுவார்க்கு விதி இல்லை - நித்தியமாயுள்ள ஞானாகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை. எ - று.

இ-ம். பரஞானத்தினாலே பதியைத் தெளிந்து நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றவர் அப் பதியையே யன்றிப் பிராரத்தவாசனை தாக்குதற்குரிய மற்றைப்பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காணாராகலின், அவருக்கு விதி இல்லை, எ-ம்,

கூஎ

நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

இ-ள். நன்று என்றும்-(இது) நல்லது என்றும்,—தீது என்றும்-(இது) தீயது என்றும்,—நான் என்றும்-(இது செய்தவன்) நான் என்றும்,—தான் என்றும்-(இது செய்தவன்) அவன் என்றும்,—அன்று என்றும்-(இது) அன்று என்றும்,—ஆம் என்றும்-(இது) ஆகும் என்றும்,—ஆகாதே நின்ற நிலை-பேதஞ்செய்யாமலே (பதியினுள் அடங்கி இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே,—தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம்-(ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும்.—சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போனவா-சம்பை அறுத்தவர் அதனைக்கட்டுதற்குத் தேடும் பொருள் அதுவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறுபோலப் பாசத்தின் வேறாகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடக்குதற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை. எ-று.

இ-ம். ஆன்மாப் பதியின் வேறாயினும் கண்ணொளியும் சூரியனொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றா வண்ணம் ஒற்றித்து நிற்கும் நிலையே தான் அதுவாதலாகிய உண்மை நிலை. எ-ம். ௩௮.

முப்பதா மாண்டளவின் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறாவிற்—செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

இ - ள். முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதி னளவிலே,—மூன்று அற்று - (மலம் மாயை கருமம் என்னும் பந்தம்) மூன்றும் நீங்கி,—ஒருபொருளைத் தப்பாமல் தன்னுள் பெறுன் ஆயின் - ஒப்பில்லாத முதற் பொருளாகிய பதியைத் தவருமல் தன்னுள்ளே (அநுபூதி ஞானத்தினுல் ஒருவன்) அடையானுயின்,—செப்பும் கலை அளவே ஆகும் - (அம்முதற் பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாத்திர ஞானத்தினளவே யாகும்;—மூப்புக் காரிகையார் தங்கள் முலை அளவே ஆகும் - (அவன் பின் வரும்) முதுமைப் பருவத்திலே (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தினளவாகவே (தளர்ச்சியுடையவன்) ஆவன் (ஆதலால்.) ஏ - று. ஆம் இரண்டும் அசை.

இ-ம். அநுபூதிஞானம் நிட்டையினுலல்லது பெறப்படாமை யாலும், நிட்டை உடம்பும் அறிவும் தளர்ச்சியடையும் முதுமைப் பருவத்திற் சித்திக்கமாட்டாமையாலும், ஞானசாரியரை அடைந்து ஞான சாத்திரங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகூடல் என்னும் நான்கையும் இளமைப் பருவத்திற்றுனே செய்தல் வேண்டும். எ-ம்.

௩௧

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

இ - ள். தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவநாயனுருடைய திருக்குறளும்,—திரு நான்மறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும்,—மூவர் தமிழும் - (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் திருநாவுக்கரசு நாயனுர் சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்களுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும்,—முனி மொழியும் -

வியாச முனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரமும்,—கோவை திருவாசகமும் - (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும்,—திருமூலர் சொல்லும் - திருமூலநாயனுருடைய திருமந்திரமும்,—ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒரு பொருளையே குறித்த வாக்கியங்களென்றுநீ அறிவாயாக எ-று.

இ-ம். திருக்குறண் முதலிய நூல்களெல்லாம் வேறு வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், பதிலக்கணமும் பசுலக்கணமும் பந்தலக்கணமும் முத்திலக்கணமும் ஆகிய இவைகளை ஒருதன்மையாகவே அறிவிக்கும் நூல்களாம். எ-ம். சல

உபநிடதமெனினும், வேதாந்தமெனினும், வேதசிரசெனினும், பிரபலசுருதியெனினும் பொருந்தும். வேதாந்த சூத்திர* மெனினும், பிரமமீமாஞ்சையெனினும், உத்தரமீமாஞ்சையெனினும் பொருந்தும்.

நல்வழியுரை முற்றிற்று.

---

*வேதாந்தசூத்திரத்துக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர், சங்கராசாரியர், இராமாநுஜாசாரியர், மத்துவாசாரியர் என்னும் நால்வர் பாஷியங்கள் செய்தனர். சைவர்களாற் கொள்ளப்படுவது நீலகண்டபாஷியம்; ஸ்மார்த்தர்களாற் கொள்ளப்படுவது சங்கரபாஷியம்; வைஷ்ணவர்களாற் கொள்ளப்படுவது இராமாநுஜபாஷியம்; மாத்துவர்களாற் கொள்ளப்படுவது மத்துவபாஷியம்.

குறிப்பு.*இச்சூத்திரத்திற்கு இப்பாஷியங்களன்றி இன்னும் பல வுள. அவை:—போதாயன முனிவர் முதலியோர் இயற்றிய போதாயன விருத்தி முதலியன.

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

நன்னெறி

மூலமும் உரையும்

காப்பு

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

இதன்பொருள். மின் எறி சடா முடி விநாயகன் அடி தொழ - மின்னொளியை வீசுகின்ற சடாமுடியையுடைய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடிகளை வணங்கினால்,—நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வரும் - நன்னெறி என்னும் நூலில் உள்ள நாற்பது வெண்பாவும் வரும். என்றவாறு. ஏ ஈற்றசை.

இதனது தாற்பரியம். விநாயக வணக்கஞ்செய்யின், நன்னெறி என்னும் நூல் இடையூறின்றி இனிது முடியும் என்பதாம்,

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்—துன்றுசு
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழவோ [வை
நாவிற் குதவு நயந்து.

இ - ள். பூவின் பொலி குழலாய் - பூவினால் விளங்குகின்ற கூந்தலையுடையவளே,—தீது அற்றோர் - குற்றமற்றவராகிய

பெரியோர்,—என்றும் முகமன் இயம்பாதவர் கண்ணும் - யாதொருநாளிலும் (தமக்கு) உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லாதவரிடத்திலும்,—பொருள் சென்று கொடுப்பர் - (தமக்குக் கிடைத்த) பொருளைத் (தாமே) கொண்டுபோய்க் கொடுப்பார்;— பூங் கை - அழகிய கையானது,—புகழவோ - (தன்னைப்) புகழ்தற்கா,—துன்று சுவை நாவிற்கு நயந்து உதவும் - (தனக்குக் கிடைத்த மதுரமாகிய உணவை நாவினுக்கு விரும்பிக் (கொண்டுபோய்க்) கொடுக்கும், (புகழ்தற்கன்று.) எ - று.

இ-ம். பெரியோர் உபசாரவார்த்தை பேசாதவருக்கும் தாமே தேடிப்போய்ப் பொருள் கொடுப்பர். எ-ம். க

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க—ஈசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

இ - ள். நல் நுதால் - நல்ல நெற்றியை உடையவளே,— மாசு அற்ற நெஞ்சு உடையார் வன்சொல் இனிது - குற்றந்தீர்ந்த மனத்தையுடையவரது கடுஞ் சொல்லும் இனியதாகும்;— ஏனையவர் பேசுற்ற இன்சொல் பிறிது என்க - (குற்றம் பொருந்திய மனத்தையுடையவராகிய) பிறர் சொல்லிய இன் சொல்லும் கொடியதாகும் என்று அறிவாயாக.—ஈசற்கு விருப்பு - சிவபெருமானுக்கு விருப்பத்தைக் கொடுத்தது,— நல்லோன் எறி சிலையோ - நற்குணமுடையவராகிய சாக்கிய நாயனர் (அன்போடு) எறிந்த கல்லோ,—ஒள் கருப்பு வில்லோன் மலரோ - ஒள்ளிய கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதன் (அன்பின்றி) எறிந்த பூவோ. எ - று.

இ-ம். மனநன்மையுடையோருடைய கடுஞ்சொல்லும் இன்பம் விளைக்கும்; மன நன்மையில்லாதவருடைய இன்சொல்லும் துன்பம் விளைக்கும். எ-ம். உ

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றாங்கொள்க—தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து.

இ-ள். நெடும் தங்கக் குன்றினால் செய்து அனைய கொங்கையாய்-நெடிய பொன்மலையினாலே செய்தாற்போன்ற தனங்களையுடையவளே,—தங்கட்கு உதவிலர்கைத் தாம் ஒன்று கொள்ளின் - தங்களுக்கு உதவாதவர்களுடைய கையினின்றும் தாங்கள் ஒரு பொருளைக் கொள்ளவேண்டினால்,—அவர் தங்கட்கு உரியவரால் தாம் கொள்க-அவர்களுக்கு உரியவராலே (அப்பொருளைத்) தாங்கள் கொள்ளக்கடவர்கள்.—ஆவின் பால் கன்றினால் கறந்து கொள்ப-(தங்களுக்குக் கொடாத) பசுவினுடைய பாலை (அப் பசுவுக்குரிய) கன்றைக்கொண்டு கறந்து கொள்வார்கள். எ-று.

இ-ம். தமக்கு உதவாதவரிடத்தில் ஒருபொருள் பெறவேண்டின், அதனை அவருக்கு உரியவரைக்கொண்டு பெறல் வேண்டும். எ-ம். கூ

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறாம்—பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

இ-ள். பிறர்க்கு உதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் - பிறருக்கு உபகாரஞ்செய்யாதவருடைய பெரிய செல்வமானது,—வேறு - பிறிதேயாயினும்,—பிறர்க்கு உதவி ஆக்குபவர் பேறு ஆம்-பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்பவருடைய செல்வமாகும்;—பிறர்க்கு உதவி செய்யாக் கருங்கடல் நீர் - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்யாத கரிய சமுத்திரத்துள்ள நீரை,—புயல்

சென்று முகந்து பிறர்க்குப் பெய்யாக் கொடுக்கும்-மேகமானது போய் மொண்டு வந்து பிறருக்குப் பெய்து கொடுக்கும். எ-று.

இ-ம். ஒருவர் உபகரிக்கும் பொருள் பிறர் பொருளே யாயினும், அவ்வுபகரிப்போர் பொருளாகவே கொள்ளப்படும். எ-ம். ௬

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்—பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

இ - ள். பூக் குழலாய் - பூக்களை முடித்த கூந்தலையுடையவளே,—நீக்கம் அறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும் - பிரிவு இல்லாத சிநேகர் இருவர் (பகைத்துச் சிறிது காலம்) பிரிந்து (முன்போலவே) கூடினாலும்,—நோக்கின் அவர் பெருமை நொய்து ஆகும் - பார்க்குமிடத்து அவருடைய பெருமை அற்பமாகும்.—நெல்லின் உமி சிறிது நீங்கிப் பழமைபோல் புல்லினும் - நெல்லினின்றும் உமியானது சிறிது நீங்கி முன்போலவே கூடினாலும்,—திண்மை நிலை போம் - (அதற்கு முன்னே முளைத்தற்குக் காரணமாக அந்நெல்லினிடத்து இருந்த) வலியினது நிலையானது கெட்டுப்போம். எ-று.

இ-ம். பகைத்துக் கூடினவருடைய நட்பு வலியுடையதன்று. எ-ம்.

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே—ஓதுகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். [கருன்

இ - ள். ஓது எண்ணிரண்டு கலையும் ஒன்றும் மதி என் முகத்தாய் - புகழப்பட்ட பதினாறு கலைகளுஞ் சேர்ந்த சந்திரன் என்று சொல்லப்படும் முகத்தையுடையவளே,—காதல் மனை

யாளும் காதலனும் - அன்பையுடைய மனைவியும் கணவனும்,— மாறு இன்றித் தீது இல் ஒரு கருமமே செய்ப - (தம்முள்ளே) மாறுபாடில்லாமல் (ஒத்துக்) குற்றமில்லாத ஒரு கருமத்தையே செய்வர்.—கண் இரண்டும் ஒன்றையே நோக்கல் காண் - (நம்முடைய) இரண்டு கண்களும் (தம்முள்ளே மாறுபடாமல் ஒத்து) ஒருபொருளையே பார்த்தலை நீ பார். எ-று. தான் அசை.

இ-ம். கணவனும் மனைவியும் ஒத்துச் செய்யும் அறமே நிறைவேறும். எ-ம். சூ

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னும்
அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும்.

இ - ள். யாம் கல்வியால் கடலே அனையம் என்னும் - நாம் கல்வியறிவினாற் சமுத்திரத்தை ஒப்பேம் என்று கொள்கின்ற,— அடல் ஏறு அனைய செருக்கு ஆழ்த்தி விடல் - வலிமை பொருந்திய ஆண் சிங்கத்தினது செருக்கைப்போலுஞ் செருக்கிலே (உங்களை) அமிழ்த்திவிடாதிருங்கள்.—முழங்கும் பனிக்கடலும் - ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய சமுத்திரமும்,—முனிக்கு அரசு கையால் முகந்து உண்ணப்படும் - முனிவர்களுக்குத் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவருடைய கையினால் மொண்டு பருகப்படும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். எத்துணைப் பெருங் கல்வியுடையவரும், செருக்கடைவாராயின், வல்லவரொருவராலே தப்பாது வெல்லப்படுவர். எ-ம். எ

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க—வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

இ-ள். உள்ளம் கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கு சினம் - மனத்தைத் தன்வயத்ததாக்கிக்கொண்டு எழுந்து வளர்கின்ற கோபத்தை,—காத்துக் கொள்ளும் குணமே குணம் என்க - அடக்கிக்கொள்கின்ற குணமே (அருமையாகிய) குணம் என்று அறியக் கடவாய்.—வெள்ளம் தடுத்தல் அரிதோ - (பெருகி வருகின்ற) வெள்ளத்தைக் (கரைகட்டித்) தடுத்தல் அரியதோ,—தடம் கரை பேர்த்து விடுத்தல் அரிதோ - (முன் கட்டப்பட்டிருந்த) பெரிய கரையை உடைத்து (அதனுள் அடங்கியிருந்த வெள்ளத்தைப் புறத்திலே செல்ல) விடுத்தல் அரியதோ,—விளம்பு - நீ சொல்வாயாக. எ - று. தான் அசை.

இ-ம். கோபத்தைச் செய்தல் எளிது, கோபத்தை அடக்கல் அரிது ஆதலின், அரியதைச் செய்தலே பெருமை. எ-ம். அ

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற்—பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறைப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

இ-ள். மெலியோர் - வலியில்லாதவர்,—வலிய விரவலரை - வலியையுடைய பகைவருக்கு,—தாம் வலியோர் தமை மருவில் அஞ்சார் - தாம் (அவரினும்) வலியோரைச் சேர்ந்தால், பயப்படார்;—பலி * ஏல் கடவுள் அவிர் சடைமேல் கட்செவி - (அன்பருடைய) பூசையை ஏற்றுக்கொள்ளுஞ் சிவபெருமானுடைய விளங்குகின்ற சடையின்மேல் இருக்கின்ற பாம்பானது,—படர் சிறை அப் புள் அரசைப்பார்த்து அஞ்சாது - (தன்முன்) வந்த சிறைகளையுடைய அக்கருடனைப் பார்த்துப் பயப்படாது. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். பகைவர் வலியவராயவிடத்து, அவரினும் வலியவரைச் சேர்ந்தாற் பயமில்லை. எ-ம். க

---

* பலி - பிக்ஷையுமாம்.

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறக்குறாஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்—திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகின்
நிறையிருளை நீக்குமே நின்று.

இ - ள். விழுமியோர் - மேலோர்,—தம் குறை தீர்வு உள்ளார் - தமது குறை நீங்குதலை நினையாராகி,—பிறர்க்கு உறும் வெம் குறை தளர்ந்து தீர்க்கிற்பார் - பிறருக்கு வந்த வெவ்விய குறையை மனந் தளர்ந்து நீக்குவார்.—திங்கள் - சந்திரனானவன்,—கறை இருளை நீக்கக் கருதாது - (தனது) களங்கமாகிய இருளை நீக்குதற்கு நினையாமல்,—மேல் நின்று உலகின் நிறை இருளை நீக்கும் - ஆகாயத்திலே நின்று உலகத்து நிறைந்த இருளை நீக்குவான். எ - று.

இ-ம். மேலோர் தங்குறையை நீக்காது பிறர்குறையை நீக்குவர். எ-ம். சுO

பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாந்—துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றூணைச் சூறு வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு.

இ - ள். பொய்ப் புலன்கள் ஐந்தும் - பொய்யாகிய ஐந்து புலன்களும்,—புல்லியர் பால் அன்றி மெய்ப் புலவர் தம்பால் நோய் விளையா - மூடரிடத்தல்லாமல் மெய்யறிவுடையவ ரிடத்தே துன்பத்தைச் செய்யாவாம்.—சூறுவளி போய் - சுழல் காற்றானது சென்று,—துப்பின் சிறு புல் துரும்பு சுழற்றும் - (தன்) வலிமையினாலே, சிறிய இலகுவாகிய துரும்பை (எடுத்துச்) சுழற்றும்,—கல் தூணைச் சுழற்றும் கொல் - கல்லுக் கம்பத்தைச் சுழற்றுமா (சுழற்றமாட்டாது.) எ - று. ஏ, ஆம் அசை.

புலன்களைந்தாவன சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம் என்பனவாம்.

இ-ம். ஐம்புலன்களினால் மூடரேயன்றி மெய்யறிவுடையவர் துன்பமடையார். எ-ம். கக

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத லேபுதுமை—திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு.

இ-ள். திருந்து இழாய் - திருந்திய ஆபரணத்தை யுடையவளே,—வருந்தும் உயிர் - வருந்துகின்ற உயிரானது,— ஒன்பான் வாயில் உடம்பில் பொருந்துதலே புதுமை - ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடம்பிலே தங்குதலே ஆச்சரியம், (நீங்குதல் ஆச்சரியமன்று.)—சீத நீர் - குளிர்ச்சியாகிய நீரானது,— பொள்ளல் சிறு குடத்து நில்லாது வீதலோ - இல்லியையுடைய சிறிய குடத்திலே நில்லாது ஒழுகிப்போதலோ (ஆச்சரியம்,)— நிற்றல் வியப்பு - நிற்றலே ஆச்சரியமாகும். எ-று. தான் அசை.

இ-ம். ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடம்பிலே உயிர் நிற்றலுக்கன்றி நீங்குதலுக்கு ஆச்சரியமடைதல் பேதைமை. எ-ம். கஉ

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர்—சுரக்கும்
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

இ-ள். மலை அளவு நின்ற சுரக்கும் முலை மாதே - மலையளவாக நின்ற (பால்) சுரக்கின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே,—மேலோர்-பெரியோர்,—பெருக்கமொடு சுருக்கம்

பெற்ற பொருட்கு எற்ப - வளர்தலேயும் குறைதலேயும் பொருந்திய செல்வத்திற்கு இசைய,—விருப்பமொடு கொடுப்பர் - ஆசையோடு கொடுப்பர்.—மதியின் கதிர் கலே அளவு நின்ற - சந்திரனுடைய கிரணங்கள் (வளர்தலேயுந் தேய்தலேயும் பொருந்திய) கலேகளினளவாக நின்றன. எ - று.

இ-ம். பெரியோர் தாம் பெற்ற செல்வத்திற் கேற்ப அதிகமாகவும் குறைவாகவுங் கொடுப்பர். எ-ம். கக

தொலேயாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோமென்று
தலேயா யவர்செருக்குச் சார்தல்—இலேயால்
இரைக்கும்வண் டூதுமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளேவு.

இ - ள். இரைக்கும் வண்டு ஊதும் மலர் ஈர்ங்கோதாய் - ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் ஊதுகின்ற பூக்களாலாகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலேயையுடையவளே,—தலேயாயவர் - தலேமையாகிய அறிவையுடையவர்,—தொலேயாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோம் என்று - (எக்காலத்தினும்) அழியாத பெரிய செல்வத்திலே பிறந்திருக்கின்ரேம் என்று,—செருக்குச் சார்தல் இலே-செருக்கை அடைதல் இல்லே.—மேரு வரைக்கும் வளேவு வந்தன்று - (எக்காலத்தினும் அசைவற்றிருந்த) மகாமேரு மலேக்கும் (ஒரு காலத்தில்) வளேவு வந்தது. எ-று. ஆல் அசை.

இ-ம். எத்துணேப் பெருஞ் செல்வத்துச்கும் அழிவு வருமென்றறிந்து அடங்குவோரே அறிவுடையோர். எ-ம். கச

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும்—நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூ றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

இ - ள். நல்லாய்-நற்குணமுடையவளே,—இங்கு அன்பு இல்லானுக்கு - இவ்வுலகத்தில் அன்பில்லாதவனுக்கு,—இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம் இருந்தும் - இடமும் பொருளும் ஏவலுமாகிய இவை யெல்லாம் இருந்தும்,—அவற்கு என் செய்யும்-அவனுக்கு யாது பயனைச் செய்யும்,–மொழி இலார்க்கு முது நூல் ஏது - பேச்சில்லாதவராகிய ஊமைகளுக்குப் பழமையாகிய நூல் யாது பயனைச் செய்யும்,—தெரியும் விழி இலார்க்கு விளக்கு ஏது - பார்க்கின்ற கண்ணில்லாதவராகிய குருடருக்குத் தீபம் யாது பயனைச்செய்யும். எ-று. மற்று அசை.

இ-ம். அன்பில்லாதவன், இடம் பொருளேவல்களுடையவனாயினும், அவைகொண்டு தருமமும் புகழுஞ்செய்து கொள்ள மாட்டான். எ-ம். ௩௫

தம்மையுந் தங்க டலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்—தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.

இ - ள். உயர்ந்தோர் - (அறிவொழுக்கங்களினால்) உயர்ந்தவர்கள்,—தமை அடைந்தோர் தம்மின் இழியினும் - தங்களை அடைந்தவர்கள் தங்களைப்பார்க்கினும் தாழ்ந்தவர்களாயினும்,—தம்மையும் தங்கள் தலைமையும் பார்த்துத் தம்மை மதியார் - தங்களையும் தங்களுடைய தலைமையையும் பார்த்துத் தங்களை மதியாதவர்களாகி,—செல்வர் இடர் தீர்ப்பர் - (அவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்குப்) போய் (அவர்களுடைய) துன்பத்தை நீக்குவார்கள்.—கடல் அல்கு கழியினும் செல்லாதோ - (பெரிய) சமுத்திரமானது (தன்னை அடுத்த) சிறிய உப்பங்கழியிலும் போய்ப் பாயாதோ (போய்ப் பாயும்.) எ-று. அல்கல்-சுருங்கல்.

இ-ம். மேலோர், தம்மிற் றாழ்ந்தவரையும், செருக்கின்றி அவரிடந்தேடிச் சென்று, பாதுகாப்பர். எ-ம். ௧௬

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைந்தொடீ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி.

இ - ள். பைந்தொடீ - பசும்பொன்னாலாகிய வளையல்களை யுடையவளே,—எந்தை இரப்பார்க்கு ஈந்து நல்கூர்ந்தான் என்று - எங்கள் பிதா இரப்பவருக்குக் கொடுத்துத் தரித்திர னானான் என்று,—அவன் மைந்தர் தம் ஈகை மறுப்பரோ - அவனுடைய புத்திரர் தமது கொடையை விடுவாரோ (விடார்.)—நின்று பயன் உதவி நில்லா அரம்பையின் கீழ்க் கன்றும் கனி உதவும் - (முன்னே அழிவில்லாமல்) நின்று கொண்டு (பழமாகிய) பயனைக் கொடுத்து (அதனாலே) அழிவை யடைந்த வாழைமரத்தின்கீழ் நிற்கின்ற அதன் கன்றும் பழத் தைக் கொடுக்கும். எ - று.

இ-ம். தந்தை கொடையினாலே தரித்திரனானானென்று அவன் புத்திரர் கொடையை விடார். எ-ம். கஎ

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே—பொன்செய்
அதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல்.

இ - ள். பொன் செய் அதிர் வளையாய் - பொன்னாலே செய்யப்பட்ட ஒலிக்கின்ற வளையல்களையுடையவளே,—இரு நீர் வியன் உலகம் - பெரிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த உலகத்தி லுள்ளவர்,—இன்சொலால் அன்றி வன்சொலால் என்றும் மகிழாது - இன்சொல்லினாலல்லாமற் கடுஞ்சொல்லினால் எந் நாளும் மகிழ்ச்சியடையார்.—கடல் தண் என் கதிர் வரவால்

பொங்கும் - கடலானது குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களை யுடைய சந்திரன் வருகையினலே பொங்கும்; (அதுவன்றி),— அழற்கதிரால் பொங்காது - சூடு பொருந்திய கிரணங்களை யுடைய சூரியன் வருகையினலே பொங்காது. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். இன்சொல்லின லன்றி வன் சொல்லினல் ஒருவரும் மகிழ்ச்சியடையார். எ-ம். கஅ

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவா னழுங்குவார்—வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர.

இ - ள். வல்லோர் - (கல்வியறிவில்) வல்லவர்,—நல்லோர் வரவான் முக நகை கொண்டு இன்பு உறீஇ - நல்லவருடைய வருகையினலே முகமலர்ச்சி கொண்டு இன்பத்தை அடைந்து,—அல்லோர் வரவான் அழுங்குவார் - தீயவருடைய வருகையினலே துன்பத்தை அடைவார்.—தேமா - தேமாமரமானது,—தென்றல் வரத் தளிர் காட்டித் திருந்தும் - தென்றற் காற்று வரத் தளிரைக் காட்டிச் சிறப்புற்றிருக்கும்,—சுழல்கால் வர வருந்தும் - சுழல்காற்று வர வருந்தும். எ - று.

இ-ம். கல்வியறிவுடையவருக்கு, நல்லோர் வரவினலே இன்பமும், தீயோர் வரவினலே துன்பமும் விளையும். எ-ம். கசு

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ளம்
எரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண்.

இ - ள். தெரி இழாய் - ஆராய்ந்த ஆபரணத்தையுடையவளே,—பெரியவர் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) பெரியவர்,—பிறர்நோய் கண்டு - பிறருக்கு வந்த நோயைக் கண்டு,—தம்

நோய்போல் உள்ளம் எரியின் இழுது ஆவர் என்க - தமக்கு வந்த நோய்போல நினைத்து மனம் அக்கினியிலே பட்ட நெய் போல உருகுவார் என்று அறியக்கடவாய்.—கண் மண்டு பிணி யால் வருந்து பிற உறுப்பைக் கண்டு கலுழும் - கண்களானவை நெருங்கிய வியாதியினால் வருந்துகின்ற மற்றை அவயவங்களைக் கண்டு அழும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். பிறருக்கு வருந்துன்பத்தைக் கண்டபோது இரங்குதல் பெரியோருக்கு இயல்பாகும். எ-ம். உo

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையாம்—*எழுத்தறிவார்
ஆயும் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

இ - ள். எழுத்து அறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும்- இலக்கணநூலை அறியாதவருடைய மற்றைக் கல்வியினது பெருக்க முழுதும்,—எழுத்து அறிவார்க் காணின் இலை - இலக் கணநூலை அறிந்தவரைக் கண்டால் இல்லாமற்போகும்.—சுர நீர் மிகை - ஆகாய கங்கையினுடைய பெருக்கமானது,—எழு த்து அறிவார் ஆயும் கடவுள் அவிர் சடை முன் கண்ட அள வில் வீயும் - எழுத்துக்களினியல்பை அறியும் பெரியோர் ஆராய்கின்ற சிவபெருமானது விளங்குகின்ற சடையைத் தன் முன் கண்டவளவிலே, நீங்கிவிடும். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். இலக்கண நூலுணர்ச்சி யில்லாதவருடைய கல்வி இலக் கண நூலுணர்ச்சியுடையாரெதிரே பயன்படாது. எ-ம். உக

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க—நீக்கு
பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு.

---

*எழுத்து அறிதல்-பஞ்சாக்கரத்தின் (மெய்ப்பொரு)ளுணர்தல்.

இ - ள். மீக்கொள் உயர்வு இழிவு - மேலாகக் கொள்கின்ற உயர்வையும் (கீழாகக் கொள்கின்ற) இழிவையும்,—ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினன் வேண்டற்க - (நற்குணங்களை) உண்டாக்குகின்ற கல்வியறிவினாலல்லாமல், சாதியினாலே விரும்பாதிருக்கக்கடவீர்.—அரவின் பரு மணி கண்டு நீக்குபவர் ஆர் - (நஞ்சையுடைய) பாம்பினிடத்து உண்டாகிய பருத்த மாணிக்கத்தைக் கண்டு நீக்குவோர் யாவர்?!(ஒருவருமில்லை.)—கடலின் கடு என்றும் கவரார் - பாற்கடலினிடத்து உண்டாகிய நஞ்சை ஒருநாளும் கொள்ளார். எ - று.

இ-ம். உயர்குலத்தனாயினும் அறிவில்லாதவனை இழிந்தவனாகவும், இழிகுலத்தானாயினும் அறிவுடையவனை உயர்ந்தவனாகவும் கொள்ளவேண்டும். எ-ம். உஉ

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம்—நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே.

இ - ள். பூரிக்கின்ற முலைப் பேதாய் - விம்முகின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே,—மடவார் பகர்ச்சி பயில - பெண்கள் (தவஞ் செய்யும் ஒருவன் பக்கத்தில்) வாய்ப்பேச்சோடு பழகிக் கொண்டு வந்தாலும்,—நோன்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும் நெஞ்சத்திட்பம் நெகிழ்ச்சி பெறும் - தவத்தைச் செய்தலில் விளங்குகின்ற (அவனுடைய) மனத்தினது உறுதியானது (நாளுக்கு நாள்) தளர்ந்துபோகும்.— பல கால் எறும்பு ஊரக் கல் குழியும் - பலதரம் சிற்றெறும்புகள் ஊர்ந்துகொண்டு வந்தாலும், கருங்கல்லும் குழிந்துபோகும். எ - று. ஏ அசை.

இ - ள். பெண்களது வாய்ப்பேச்சோடு பழகினும், தவஞ்செய்வோனுக்கு மனவுறுதி கெடும். எ-ம். உ௩

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்
காக்கை விரும்புங் கனி. [ன்று

இ - ள். இங்கு ஒருவர்க்குக் குணம் உண்டு எனினும் - இவ்வுலகத்திலே ஒருவருக்கு நற்குணம் உள்ளதாயினும்,—கீழ் கொண்டு புகல்வது அவர் குற்றமே - கீழோர் எடுத்துப் பேசுவது அவருடைய குற்றமேயாகும்.—செழும் பொழில்வாய் - செழுமையாகிய சோலையினிடத்தே,—மலர்ச் சேக்கை வண்டு விரும்பும் - பூவாகிய மெத்தையை வண்டுகள் விரும்பும்;— வேம்பு அன்றோ காக்கை விரும்பும் கனி - வேப்பம்பழமன்றோ காக்கைகள் விரும்பும் பழம். எ - று.

இ-ம், ஒருவனிடத்துள்ள நற்குணத்தையே மேலோர் எடுத்துப் பேசுவர், தீக்குணத்தையே கீழோர் எடுத்துப் பேசுவர். எ-ம், உச

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணாரே—வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

இ - ள். வில் ஆர் கணையின் பொலியும் கருங் கண்ணாய் - வில்லோடுகூடிய அம்பைப்போலப் (புருவத்தோடு கூடி) விளங்குகின்ற கருமையாகிய கண்களையுடையவளே,—கல்லா அறிவின் கயவர்பால் - கல்லாத அறிவையுடைய மூடரிடத்திலே (சேர்ந்தால்,)—கற்று உணர்ந்த நல்லார் தமது கனம் நண்ணார் - கற்றறிந்த நல்லோர் தமது பெருமையை இழப்பர்.—புணையில் புகும் ஒள் பொருள் நொய்து ஆம் - (கனமில்லாத) தெப்பத்திலே சேர்ந்த கனமுடைய பொருள் இலகுவாகும். எ - று.

இ-ம். கற்றறிந்தவர் மூடரிடத்தே சென்றால் தமது பெருமையை இழப்பர். எ-ம். உரு

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலி பெருமை கடவார்—மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு.

இ-ள். மடவரால் - இளம்பெண்ணே,—ஒள் புலவர் உடலின் சிறுமை கண்டு - ஒள்ளிய புலவருடைய சரீரத்தின் சிறுமையைக் கண்டு,—கல்விக் கடலின் பெருமை கடவார் - (அவரது) கல்வியாகிய கடலின் பெருமையை (ஒருவரும்) கடக்கமாட்டார்.—கதிர் காணும் ஒளி - சூரியனுடைய ஒளியோடு கூடிக் காண்கின்ற கருமணி யொளியானது,—கண் அளவு ஆய் நின்றதோ? - (தனக்கிடமாகிய சிறிய) கண்ணினளவாக அடங்கி நின்றதோ?,—விண் அளவு ஆயிற்றோ விளம்பு - (தான் காண்கின்ற பெரிய) ஆகாயத்தினளவாக வியாபித்து நின்றதோ? நீ சொல்வாயாக. எ-று. தான் அசை.

இ-ம். உருவத்தாற்சிறியவரும் அறிவினாற் பெரியவராயிருப்பர். எ-ம். உசு

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வர்—அம்மா
முலைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று.

இ-ள். கற்று அறிந்தோர் - கற்றறிந்தவர்,—கைம்மாறு உகவாமல் - பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாமல்,—மெய் வருந்தித் தம்மால் இயல் உதவி தாம் செய்வர் - சரீரம் வருந்தித் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைத் தாமே செய்வர்.—முலைக்கும்

எயிறு - முளைக்கின்ற பற்களானவை,—நாவிற்கு - (தமக்கு ஒருபகாரமுஞ் செய்தற்கு இயலாத) நாக்குக்கு,—வலியன தாம் மென்று முதிர் சுவை விளைக்கும் - கடினமாகிய தின் பண்டங்களைத் தாமே மென்று கொடுத்து நிறைந்த சுவையை உண்டாக்கும். எ - று. அம்மா வியப்பிடைச்சொல்.

இ-ம். அறிவுடையவர் கைம்மாறு வேண்டாமலே பிறருக்குத் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்வர், எ-ம். உஎ

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்—நனிவிளைவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை.

இ - ள். மூதறிஞர் முனிவினும் நல்குவர் - பேரறிவுடையவர் கோபமுள்ள காலத்திலும் கொடுப்பர்;—கயவர் உள்ளக் கனிவினும் நல்கார் - மூடர் மனமகிழ்ச்சி உள்ள காலத்திலும் கொடார்;—கதலி நனி விளைவு இல் காயினும் ஆகும் - வாழையானது மிக முற்றுதலில்லாத காயினுலும் பயன்படும்;—எட்டி பழுத்து ஆயினும் ஆமோ அறை - எட்டியானது பழுத்தாலும் பயன்படுமோ? நீ சொல்வாயாக. எ - று.

இ-ம். அறிவுடையவர் கோபத்தினுங் கொடுப்பர், மூடர் மகிழ்ச்சியினுங் கொடார். எ-ம். உஅ

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான்.

இ - ள். பண்ணின் புகலும் பனிமொழியாய் - பண்ணைப் போலப் பேசுகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய சொல்லையுடைய

வளே,—நெஞ்சு ஓங்கு பரத்து உற்ரோர் - (தம்முடைய) மனம் உயர்ந்த பதியினிடத்தே அழுந்தப்பெற்ற ஞானிகள்,—உடற்கு வரும் இடர் அடுக்கும் ஒருகோடி ஆக - (தம்முடைய) சரீரத்துக்கு வருந்துன்பங்கள் அடுக்கிச் சொல்லப்படும் ஒரு கோடி யளவினவாக இருந்தாலும்,—நடுக்கம் உரோர் - அச்ச மடையார்.—மதி மான் மண்ணில் புலியை அஞ்சுமோ - சந்திர னிடத்தில் இருக்கின்ற மானனது பூமியில் இருக்கின்ற புலி களுக்குப் பயப்படுமோ? (பயப்படாது.) எ - று.

இ-ம். கடவுளிடத்து மனமழுந்தப்பெற்றவர் எத்துணைப் பெருந் துன்பங்களுக்கும் அஞ்சார். எ-ம். ௨௯

கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே—வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க ணென்செய்வார் பேசு.

இ - ள். கொள்ளும் கொடும் கூற்றம் கொல்வான் குறுகு தல் முன் - (உயிரைக்) கொண்டு செல்கின்ற கொடுமையாகிய யமனனவன் கொல்லும்படி அணுகுதற்கு முன்னே,—உள்ளம் கனிந்து அறம் செய்து உய்க - மனங்கரைந்து தருமங்களைச் செய்து பிழைக்கக்கடவாய்.—வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னர் அணை கோலி வையார் - வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னே கரையைக் கட்டி வையாதவர்,—பெருகுதற்கண் என்செய் வார் பேசு - (அது) பெருகி வரும்பொழுது யாது செய்வார்? நீ சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். மரணம் வருமுன்னே தருமத்தை விரைந்து செய்தல் வேண்டும். எ-ம். ௩௰

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்—நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

இ - ள். நேர் இழாய் - தகுதியாகிய ஆபரணத்தையுடையவளே,—பேர் அறிஞர் - பெரிய அறிவையுடையவர்,—தாக்கும் பிறர் துயரம் வீரமொடு தாங்கி - வருத்துகின்ற பிறருடைய துன்பத்தை வீரத்தோடு தாம் ஏற்றுக்கொண்டு,—காக்க விரைகுவார் - (அவரைப்) பாதுகாத்தற்கு விரைந்து போவார்.—மெய் சென்று தாக்கும் வியன் கோல் அடி - உடம்பிலே போய்த் தாக்குகின்ற பெரிய கோலினுடைய அடியை,—கை கடிது சென்று தன்மேல் தாங்கும் - கையானது சீக்கிரம் போய்த் தன்மேல் (படும்படி) ஏற்றுக்கொள்ளும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். பேரறிவுடையோர் பிறருக்கு வருந்துன்பத்தை விரைந்து நீக்குவர். எ-ம். ருக

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றான்.

இ - ள். நல் நுதால் - நல்லநெற்றியையுடையவளே,—பன்னும் பனுவல் பயன் தேர் அறிவு இலார் - சொல்லப்படுகின்ற நூல்களினது பொருளை அறியும் விவேகமில்லாதவருடைய,—மன்னும் அறங்கள் வலி இலவே - மிகுந்த தருமங்கள் உறுதியில்லாதனவேயாம்.—காழ் ஒன்று உயர் திண் கதவு - வயிரம் பொருந்திய உயர்ந்த வலிய கதவானது,—

தாழ் ஒன்று இலது ஆயின் வலி உடைத்தோ - ஒரு தாழ் இல்லாததாயின் உறுதியை உடைத்தாகுமோ? (உடைத்தாகாது.) எ - று. தான் அசை.

இ-ம். விதிவிலக்குகளைப் பகுத்தறியும் அறிவில்லாதவர் செய்யுந் தருமங்கள் பயன்படா. எ-ம். கூஉ

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞா்து வேண்டாரே—தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல்.

இ-ள். இழிஞர் எள்ளாது இருப்பப் போற்றற்கு உரியர் - அறிவில்லாத சிறியோர் (தம்மைப் பிறர்) இகழாதிருக்கும்படி காக்கப்படுதற்கு உரியவராவர்;—விள்ளா அறிஞர் அது வேண்டார் - நீங்காத அறிவையுடைய பெரியோர் அங்ஙனங் காக்கப் படுதலை வேண்டார்;—நீர் கட்டு குளம் தள்ளாக் கரை காப்பு உளது - நீரைக் கட்டிவைக்கின்ற (சிறிய) குளமே தள்ளப் படாத கரை காவலாக உள்ளது;—அன்றிக் கடல் கரை காப்பு உளதோ - அதுவல்லாமற் (பெரிய) கடலானது கரை காவலாக உள்ளதோ? (உள்ளதன்று.) எ - று.

இ-ம். பிறர் இகழாவண்ணங் காக்கப்படுதல் சிறியோருக்கன்றிப் பெரியோருக்கு வேண்டுவதில்லை. எ-ம். கூகூ

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும்—பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோருவிளைக் கண்டு.

இ - ள். பிறை நுதால் - பிறைபோலும் நெற்றியையுடையவளே,—அறிவு உடையார் அன்றி - அறிவுடையவரேயல்

லாமல்,—அது பெறார் - அவ்வறிவைப் பெறாத மூடர்,—தம்பால் செறி பழியைச் சிறிதும் அஞ்சார் - தம்மிடத்தில் நெருங்கி வரும் பழிக்குச் சிறிதும் அஞ்சார்;—வண்ணம் செய் வாள் விழியே அன்றி - அழகு செய்கின்ற ஒளியையுடைய கண்களே யல்லாமல்,—மறை குருட்டுக் கண் - (ஒளி) மறைந்த குருட்டுக் கண்களானவை,—இருளைக் கண்டு அஞ்சுமோ - இருட்டைக் கண்டு அஞ்சுமோ? (அஞ்சா.) எ - று.

இ-ம். பழிக்கு அறிவுடையோர் அஞ்சுவர், மூடர் அஞ்சார். எ-ம்.

கற்ற வறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே—வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

இ - ள். வெற்றி நெடும் வேல் வேண்டும் வாள் விழியாய் - வெற்றியையுடைய நெடிய வேற்படை விரும்புகின்ற ஒளிபொருந்திய கண்களையுடையவளே,— கற்ற அறிவினரை மேன்மக்கள் காமுறுவர் - (நூல்களைக்) கற்ற அறிவுடையவரை மேலோர் விரும்புவர்;—மற்றையர் என்றும் மதியார்- கீழோர் (அவரை) எப்போதும் மதியார்;—வாழைப் பழம் பால் வேண்டும் - வாழைப்பழத்தைத் (தித்திப்பாகிய) பாலானது அவாவும்;—புளிங்காடி வேண்டா - புளிப்பாகிய காடிநீரானது (அதனை) அவாவாது. எ - று. தாம் ஏ அசை.

இ-ம். கல்வியறிவுடையவரை மேன்மக்களே விரும்புவர், கீழ்மக்கள் விரும்பார். எ-ம்.

௬௫

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்—எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

இ - ள். தக்கார்க்கே* ஈவர் தகார்க்கு அளிப்பார் இல் என்று - யோக்கியருக்கே கொடுப்பார் அயோக்கியருக்குக் கொடுப்பவர் இல்லை யென்று அறிந்து,—விழுமியோர் மிக்கார்க்கு உதவார் - மேலோர் நன்னெறிகடந்தவராகிய அயோக்கியருக்குக் கொடார்.—எக்காலும் நீர் நெல்லுக்கு இறைப்பதே அன்றி - எக்காலத்தும் நீரை நெற்பயிருக்கே இறைப்பதல்லாமல்,—காட்டு முளி புல்லுக்குப் போய் இறைப்பரோ - காட்டினிடத்தே உலரும் புல்லுக்குப் போய் இறைப்பாரோ? (இறையார்.) எ - று.

இ-ம். மேலோர் யோக்கியருக்கன்றி அயோக்கியருக்குக் கொடார். எ-ம். ௩௬

பெரியோர்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழும்—தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

இ - ள். பொன் உயர்வு தீர்த்த புணர் முலையாய் - இலக்குமியுடைய உயர்வை (அழகினாலே) நீக்கிய நெருங்கிய தனங்களையுடையவளே,—பெரியோர் முன் தன்னைப் புனைந்து உரைத்த பேதை - பெரியோர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச்சொல்லிய மூடன்,—உயர்வு தரியாது அகன்று தாழும் - உயர்வைப் பெறாது இழந்து தாழ்வையடைவன்;—விந்தமலை தாழ்ந்து தன் உயர்வு தீர்ந்தன்று - (அகத்தியமுனிவர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய) விந்தமலையானது (அவர் கையினாலே ஊன்றப் பாதாளத்திலே) தாழ்ந்து தன்னுடைய உயர்வு நீங்கியது;—தெரியாய் கொல் - (நீ அதனை) அறியாயோ. எ - று.

* 'தக்கார்க்கே' என்னும் வெண்பாப் பொதுவாய ஈகையைக் குறியாது சிறப்பாய தானத்தைக் குறித்ததென்க.

இ-ம். பெரியோரெதிரே தன்னைப் புகழ்ந்துரைத்தவன் தாழ்வையடைவன். எ-ம். ௬௭

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகும்
அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே—நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம்.

இ-ள். நல்லாய் கேள் - நற்குணத்தை யுடையவளே கேட்பாயாக,—நல்லார் செயும் கேண்மை நாடோறும் நன்று ஆகும் - நல்லோர் செய்யுஞ் சிநேகமானது தினந்தோறும் நன்றாகி வளரும்;—அல்லார் செயும் கேண்மை ஆகாது - தீயோர் செய்யுஞ் சிநேகமானது நல்லதாகாது;—காய் முற்றின் தின் தீம் கனி ஆம் - காயானது (நாள் சென்று) முற்றினால் தின்னுதற்குரிய மதுரமாகிய கனியாகும்;—இளந் தளிர் நாள் போய் முற்றின் என் ஆகிப் போம் - இளந்தளிரானது நாள் சென்று முற்றினால் யாதாகிப் போகும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். நல்லோர் நட்பு நாள் செல்லச் செல்ல இனிதாகும்; தீயோர் நட்பு அங்ஙனமாகாது கெடும். எ-ம். ௬௮

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
உற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே—பொற்றொடீ
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
அன்றேற மணமுடைய தாம்.

இ - ள். பொன் தொடீ - பொன்னாலாகிய வளையல்களை யுடையவளே,—கற்று அறியார் செய்யும் கடு நட்பும் - கற்றறியாதவர்கள் செய்கின்ற மிகுதியாகிய சிநேகமும்,—தாம் கூடி உற்ற உழியும் - (நெடுங்காலம்) தாங்கள் கூடி இருந்தவிடத்

தும்,—தீமை நிகழ்வே உள்ளது - தீங்கு விளைதலே உள்ளதா கும்,—சென்று படர்ந்த செழுங் கொடி மென் பூ - போய்ப் படர்ந்த செழுமையாகிய கொடியினது மிருதுவாகிய பூவா னது,—மலர்ந்த அன்றே மணம் உடையது ஆம் - மலர்ந்த அன் றைக்கு மாத்திரமே வாசனையை உடையதாகும். எ - று.

இ-ம். மூடருடைய நட்புத்தொடக்கத்திலே நன்றாயினும், பின்பு தீங்கு விளைவிக்கும். எ-ம். ௩௯

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றொவ்வார்—மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணொக்குமோ காண்.

இ - ள். பொன்னே - இலக்குமியைப் போன்றவளே,— பொன் அணியுங் வேந்தர் - பொன்னாலாகிய ஆபரணத்தை அணியும், அரசர்,—புனையாப் பெருங் கல்வி மன்னும் அறி ஞரை ஒவ்வார் - (அதனை) அணியாத பெரிய கல்விப்பொருள் நிலைபெற்ற விவேகிகளுக்கு ஒப்பாகார்;—மின்னும் அணி பூணும் பிற உறுப்பு - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை அணிந்து கொள்கின்ற (கை கால் முதலிய) மற்றை அவயவங்களான வை,—அது புனையாக் காணும் கண் ஒக்குமோ - அதனை அணி யாத பார்க்கின்ற கண்களுக்கு ஒப்பாகுமோ (ஒப்பாகா.) எ-று. தாம், மற்று அசை. காண் முன்னிலையசை.

இ-ம். வித்துவான்களுக்கு அரசர்களும் ஒப்பாகார். எ-ம். ௪0

நன்னெறியுரை முற்றிற்று.

